

شاعر:
حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو کي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي.

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۵۰ / ۱۳ × ۲۱ سانتي متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاين چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنايي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. ښاغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي وير/ اټک يوسفزی
3. په نغمو کي وير/ زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي وير/ امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هویت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصیب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لبونیه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سکاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. بنيایست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. ږوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوک
58. حق
59. خراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدیر
64. تشبث
65. تسکین
66. تجلا
67. تاوان
68. پیوستون
69. بیان
70. بلبلان
71. بدایي
72. باور
73. اوښکي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورک پسرلی
78. هډونه
79. مرغی
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. کمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبري
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ښځه
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. تنگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندر
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بښکلی کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلیې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ږغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

ښاغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کي د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله څو يوه تحفه او داد دئ چي چاته ئې ور په نصيب کي، په حديث شريف کي را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله څو شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کي د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
دراني د وطن پياوړي او نازک خياله شاعر وایي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېر د چاشني درد محبت
اين آتش بي رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چي خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالي او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوي، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کي ساقي، پيماني، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کي ئې
بيا د الله څو ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کي تصوير کوي. ښاغلي عبدالرحمان پڅواک صاحب وایي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چي يوازي دی ئې
جهانېان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېري دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چي ما د ښاغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کي احساس او درک کړه. نوموړي
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالي تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کي ئې په ۲۰۰۹ کال کي د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوي په لاس
راوړي چي ما ئې اميد نه درلود، چي زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چي د
ډېر پياوړي، ځوان ليکوال او شاعر ښاغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستي د ښاغلي امانزي په
مورد کي د ډېرو د ستايلو او قدرو وړ بولم چي زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کوروداني ورته وایم.
د ښاغلي امانزي دا دوهمه شعري ټولگه ده چي په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای څو د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وي.

په درناوی
عبدالرحمن رحمانی
د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲
ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتيا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د يو کتاب او د يوې ښوونځي او يوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنيري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپرې کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چي د شعر سرچينه يوازي او يوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مينې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زينت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او يا که پر خپل مخ يا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په يو چا، يو کلي، يو قوم او يو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بيا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمني چي ابتداء او انتها نه لري دهر چا په درد او غم کي دهر چا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهر چا دې او هر څوک خپل گڼي.

شاعر تل مينه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکيت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه يو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه يو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېريو دومره دردولي چي د الهام شاپيرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت ترموږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلرو کي به ځيني فني نيمگړتياوي وي مگر بې له شکه وينو چي ارمان او پيغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چينه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امين

اجمل اټک يوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چي د انسان د احساس بیان پکښي نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چي د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودي او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلکو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چي د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي وتړله توره
تنګيالی د زمانې خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چي سخندان او هنرمند يم
بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په اوسنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چي د وطن په درد سوځېږي
که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي
ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې
چي د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چي ګولۍ اوړوي
د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي
دې هديره کي دي خپلوان پراته دي
څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت دردېدلی شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چي په اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چي ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړاوي کېږي
بنه پوهېږم چي کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي راپيدا کړې چي باغو ته ځمه
د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبير ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي

معلومدار چي د دښمن د لاس اله سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخوالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر په ژبه خبر کړي:

په دښتو کي مو خېمې دي زه کوچی يم

پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم

لوی څښتنه فضل غواړم

مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.

د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.

زرغونه عطا ژواک

جرمني

۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولګه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پټې مې پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر لیرې په داسې یوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانیت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظیر نه لري او د طبیعت داسې ښکلا لري چې د هر ترې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جګو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، ګڼو ځنګلونو، ښایسته سمندري ساحلونه، په زرګونو لوی او کوچنۍ جزیرې هم لري حتی په شمالي سیمو کې داسې تفریحي سیمې سته چې د دوبي شپې میاشتي ورځ او لمر پر ځلېږي مګر په ژمي کې شپې میاشتي شپه او توره تاریکه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې ګران هیواد افغانستان د تاریخ په یوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشینوونکي پړاو کې رانغښتی چې ګوټ ګوټ ئې د بې رحمانه جنګي اوړ په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زیانمن سوی او هیڅ داسې څوک نسته چې د دې اوړ څخه په امن کې پاته سوی وي. د هیواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور ګړي، وینې ترې څاڅي چې غلبې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلي دي. یوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر ګوټ کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل ګران ولس، هیواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانګلي، څوک لیکني کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ویناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه یوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحې او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکین وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه یو کس یم چې ژوند په ناروي هیواد کې کوم، مګر چرت، فکر او احساس مې تل د ګران هیواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن یم او د خپل نیمګړي توانه سره سم مې خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په یوه شعري ټولګه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هیوادوالو ته بیان او ورسره غمشریکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرلیک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مې هم لیکلي وه زه مسلکي لیکوال او شاعر نه یم که چیرې زما د شعرونو په ټولګه کې تخنیکي نیمګړتیاوي موجودې وي هیله لرم په خپلې پوهې او علمیت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون یم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن لیکوال، ژورنالیست او پیژندل سوي تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک یوسفزي او د کندهار، کندهاریانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانی صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولګې په راښکاري، تصحیح او ښکېلو مشورو سره ئې د خپلو هیڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د لیکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توګه تر احسان لاندې او متشکر یم.

همدارنګه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډیو افغانستان پخوانۍ نطاقې، ژورنالیستي او ادبي څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمد دین ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو ادیب، لیکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نیت او ښکې هیلې د هیڅ څخه ونه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقیب کړي او زما د ټولګې په اړوند ئې خپلې څرګندونې تاسو هیوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بیا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰/ اپریل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د نبتو کي مو خېمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چي رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردی
لر تر بره زما کوردی
ښکلي ښکلي يې شپې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خواړېږم
هم پرتا باندي کړېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی یم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به څومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلي دي زه کوچی یم
د کوشان په دېدبو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی یم
د هندوکش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خېمې دي زه کوچی یم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی یم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسې ډېرې گیلې دي زه کوچی یم

راسه لاس په لاس کې ورکړو
د یووالي لار مو سپر کړو
هره خوا توري تیارې دي زه کوچی یم
کله گرځم په کابل کې
شپې کومه په زابل کې
د پلرو مې هدیرې دي زه کوچی یم
ښخ را پورته د سوري کړئ
جوړ همت د ابدالي کړئ
د میرویس موبنې جرگې دي زه کوچی یم
پېښور مې د کور غېږه
کندهار مې د مور غېږه
پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی یم
تور ماتم د مغولیا نو
جوړ قانون د ځنگلیا نو
مخ ته نوي د سیسې دي زه کوچی یم
څوک رمې راڅخه غلا کړي
نور کښتونه مو تالا کړي
د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی یم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت ښې نتيجې دي زه کوچی یم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د دښمن راته پلمې دي زه کوچی یم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو یو تر بله

په یووالي کي فایدې دي زه کوچی یم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به یو کورگی ودان کړو

زړې د کرنسو مفکورې دي زه کوچی یم

امانزیه زړه به ښاد کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فیصلې دي زه کوچی یم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ماته پښتو ژبه ده ښودلې
 لا ماشوم وم ماشوم خبرې په کولې
 په خال پوځو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راته افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم په مهربان راتنه حبيب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کي مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگي مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکلي د څو ژبو
 په خوندونو کي پښتو راته خوږه سوه
 سرتري پايه ده کامله په خپل توان کي
 ځکه ماته د خپل مور په مرتبه سوه

د قدرت خاوندان پام نه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هو و کړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره کړي
په پښتو د هو وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يې پرتله کړي
کا کړي پښتو خو نوره هم غښتلي
که څوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کړي
چا چي کړي وي پښتو په يو مطلب کي
مطلب سرت ته رسوي يا مرگ پرده کړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مې ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلنې تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مې لار پر هر هدير وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تالاندي وياړېږي
پښتنې پېغلې ملالې را ييادېږي
تاريخ موږ ته بڼه څرگنده رابښودلې

د پښتو تر نامه ویننې قریبانه پري

اوس اظهارد پښتو کې پري په جهان کې
عملي پېژندل کې پري په بیان کې
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې
خرگند رول یې را ښکارې پري په ښه شان کې

د ښمنانو ته خرگنده ښه پیغام دئ
د پښتو ژبه پخه کوه ورت په پیغام دئ
نامرا ده هلې ځلې بې فايدي دي
په وروړي کې تهمت موه الزام دئ

هدایت موږ ته را کړې سید جمال الدین افغان دئ
پردی ژبه زده کول یو ښه کمال دده بیان دئ
خپله ژبه هیرو ل بې کمالی ده
پورته اوره که دي ډېر باور په ځان دئ

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کې
غلیمان غواړي جوړ سوی کور دي وران کې
نن د چال او چالې بازی خبرې ډېرې
که لاس برسې تا په ځان پوري حیران کې
سیاسي تجاران ستان نارې وهی تل
په خیرن زړه خرڅول دي په یو آن کې

خپل د لاسه همېشه په زړه زخمي يې
 په پيسو دې خرڅوي کارد نځوان کړي
 خپله ژبه دې ساته بيه داره اوسه
 پښتو ژبه به دې لوړ نام او نښان کړي
 تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبي څوک دې
 سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ويران کړي
 د پښتون يوه پښتو ده چي تر مرگه پرولاړوي
 امانزي چي پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورت ته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنګي نن خپل اصلي مخ دي ښکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خبرې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لور غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جان نه سد دي خلاص کړه شرارت کي ګټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترګي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه موږ ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سر دي کښته که ګرېوان ته مه ګډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دې کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونۍ يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يوه لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصالحت په منځ کي نسته د ارمان لاري مودوي کړي
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پردیسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت کړي پرواز ونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنۍ د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاها سوي
 ارمان يود وطن مينه لوړ هدف ستاسي په گډه
 امانزۍ به وي خوشحاله که ته زړه ته همنوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمړه چاري سمبال په سعادت كړه
 ځان په كسب او كمال باندي عادت كړه
 هنر زده كړه ډېر هوسا به يې په ژوند كي
 بې هنره فكر هېڅ نه وي په خوند كي
 بې كماله به مه محتاج د بل د لاس وي
 پراېلمون نه به قطار زړه په وسواس وي
 مور او پلار كډه د اولاد خير خواهي غواړي
 ډېر ضرر وړ بله ډېر وده د پوهي غواړي
 كه څوك هڅه د تعليم كړي امانزيه
 ثمره به يې مثبت ته وي لاليه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونی سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وې په مخ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 مخ په وړاندي ور روان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 مخ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي د رب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

ټوله گورو چي په جنگ کي
سوله خغلي زموږ د ميني
خپلي گټي معتبري
جنگ د ژونديو وسيله سوه
زموږ ولس په اور سوځېږي
جنگ مو کور په کور جوړېږي
د وطن تر مور تېرېږي
زورور په زور چلېږي

دا د جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

جنگه ته خومره ظالم يې
تپل سوی پر عالم يې
ته د چا په اراده يې
ته به هم يې ستړی سوی
ولسونه ټول تباه سول
لوی کورونه پو پناه سول
هغه چا لره وردرومه
زه هم سولي ته ورځمه

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هېر سه

خپل مرگی در سره بوزه
پر هرونه بيخي ډېر سوه
جنگه څه په مخ دي ښه سه
لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر موږ يې بل تپلی
موږ بېزاره سووله ده نه
هره ورځ يې زه گندمه
موږ بې تانه هم راضي يو
بيخي ډېر ټپي ټپي يو
ته پر ما بل منلولی

ستا په غېږ کي تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پرولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زموږ دي هر څه لولپه کړل

کله لوېږې د خروشه

په غضب د خداي اخته سې

اور دي واخلي ستا نيتونه

امانزې بنيرا کوينه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغارې

نن د سولې اوازونه پورته کېږي
 پورته کېږي نغاره ستر د همت دي
 د سرليک خبر شروع سي لاه افغانه
 افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
 که هر څومره کتابونه نوشته سي
 زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
 چي سرونه افغاني پر تاقربان وي
 پون عمل کي جذبي ستاد الفت دي
 د بنمان په توطئو کي درته ناست دي
 امانزيه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مې جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بڼه باغچه وه د نارو
 مجلسونه سراجې کښي يو څه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به موږ ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو ووه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
 امانزې نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هـ نهـ نبض دي کله ارامېـږي
 اوراخيستې ټول وطن په جنگ کي بيا
 فشار لوړ سو ضربان نه کرارېږي
 افغاني بچيان ولاړ په ننگ کي بيا
 خپگان سته چي لا ترڅو به تکرارېږي
 سوله راسي خوشحالي په شرنگ کي بيا
 پرگرېوان چي دي سرې اوښکي را بهېږي
 ځيگر پرېږده چي رنځور په ترنگ کي بيا
 اما نزيهه ټول هـ خلگ راپوهېږي
 شريانونه سول کمزور په منگ کي بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوند ون په سخت پړاو کي د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کي کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کي
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کي گرځېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کي ټوله خلگ د سپين سان کفن کي لوېږي
 وخت د عدل په مېزان کي خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کي هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسي
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزي په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کي نه وي ژوند په دوره کي تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۰۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راته سور اوردی
ورته گورم زړه کباب هلته جوړ شوردی
د گلونو پوه امی د بورا کپ پری
یا پتنه غوندي انګار کي ورته کوردی
د وطن د گل و بوی د زړه ملهم سمي
امانزیه د وطن مینه ټکه کوردی

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت يو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکي مهال دئ
درې عده يوتو تر بله سره ضرب کړي
بيا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په يوشان سو
جواب درست دئ امانزيه ذکي ځوان سو

نا روي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیڼه پرا بل مونږ نه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار کړه که څوک ګټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په ښه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده وېسا سده د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شاوخوا ته ښه وګوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکړد وطن دئ لوړ ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنواو تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډیر په منځ کي پټ رازونه خورا ډیر سول
اما نزیکه پردې سوي ده د وطنه بېگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډیر سول

نا روي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کي پلنډه کېږي
 هوسونه په کوگل کي پورته کېږي
 پر بډن د بېلتون تبې بڼوړېږي
 سوړ زېږوی مې په ځگر کي غوټه کېږي
 شنه باغونه د وطن چي را په یاد کړم
 زړه مې گوره چي هوس یې ورته کېږي
 اخترو کي د وطن بڼه خوشحالي وه
 د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
 افغاني چرتونه الوزي وطن ته
 امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۲۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په څېم په کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرګه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانګه پر راغله
شاه پېرۍ ورته عاجزه ښکلې مخ تر هر مهاله
بوري سترګې غټې ورځي تورو ښتانه یې ځلېدله
جگه پزه لورپه ونه سره سالو کې تاوېدلې
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه ښکلا ده
د څښتن قدرت ته ګوره په سپین مخ کې ښه جلاد ده
افغانې لباس په تن کې پر ګنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایزې بونه په نکر ورو باندې پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د ګاش خواته سوه روانه
وري یې خلاص کړ خپل پسو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېوله سل پسونه د انګورو په باغو کې
هم یې لږ څه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفاني و ټول غروري یې افغانې وو
امانزۍ شاباس پروایي ټول همت یې پښتني وو

ناروی ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمد لار اختیـار پـر روانـېـږه
 څو دې عهد او پیمـان وې پـردرېـږه
 ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
 دهغه ارزو قبولـه پـرتـه لېـږه
 زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
 خود سري پکښې کي نسته تر جـارېـږه
 که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
 داسي خلگ مـخ ته کـړه تر شـا ته کـېـږه
 چي لایق د عبادت تا ته معلوم وي
 امانزيه په خپل توان تر قربـانـېـږه

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سي
چي ملاتړ يې اولس نه وي بي فايدي سي
سرزوري کي ډېر تاوان چا ته رسېږي
بريتوب د ټول اولس په پرگنې سي
که د عدل او انصاف عمل ناستوان وي
امانزيه داسي کار کي هغه خپله بي پردې سي

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هره ورځ نوي دامونه دي وطن ته
 زړه کي حاک زړه چلونه وي ميهن ته
 په ظاهري کي د سمبال غوړي وعدي دي
 په باطن کي د سيسي جوړي چمن ته
 اخر څومره درواغ وايي خپل ولس ته
 لوړ طاقت کمزوری سوی يې شکمن ته
 په انجام کي د افغان تاريخ ته ځيرسه
 ټول د پايلي په مقصد يو دي دښمن ته
 فريبکار د خپل هویت څخه څرگند دي
 امانزيه ارمغان ځي د دوی کفن ته

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگي هيله پرېږده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرېږده
 څه چي تاپه نيت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرېږده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هڅه پرېږده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل د دعوه پرېږده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو سوسه پرېږده

جوړېدلي توطيې د خپل ملگرو
 سترگي سري وې پر چوکي چي هغه پرېږده
 کفایت د مشرانو د پرکم زور و
 گام تروا خله نور ترخه دسيسه پرېږده
 خیانت چي هم ردیف ته لگو گناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرېږده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په ما بېن د عاشقانو کښې گيلې وي
 راز او نياز کي همېشه جوړې پلمې وي
 که د مينې په خپو کي څوک لاهو سي
 هر شېبه د دوی په ياد کي خاطرې وي
 گل گلاب د خپلې مينې نه شا کي دئ
 اند بڼه چي بلبلان بې وسيلې وي
 گل فرياد کړي توري شپې څنگه سبا کړي
 د بلبل زړه کي ليکلې ترانې وي
 گلان ځان سينگاروي چي ژر سهار سي
 بلبل ډوب د عشق په خيال نوي نغمې وي
 د لمر څرک کي گلان ټول په تبسم سي
 بلبل ژاړي گلان خاندي زمزمې وي
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړي
 زړه د گل او د بلبل کي اند بڼې وي
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې
 دواړه غرق پورته د مينې ولولې وي
 څوک چي سوځي ځان د مينې په لمبو کي
 اما نزيه د دوی مخ کي زلزلې وي

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر موږ ته را درومه اولس ټوله انتظار دی
 ټگم اړان دي په مزو کې بڼه همکار ورتنه اغیار دی
 بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
 غم د چاپه کور کې شین دی چي و خاوري ته غمخوار دی
 اوس عجب به زمانه سوه وروړد وروړ په چرت کې نه دی
 مرسته پرېږده ځنې تېستې توطئه ده د روزگار دی
 څوک فریاد د لوبې کاري ځنې مست وي په چرچو کې
 انساني معیار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دی
 پلانونه د بلېنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
 امانزیه سیل وکړه ضمیر نسته دغه کار دی

کابل ۱۵۰۲۰۱۱

غـمـونـه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
 رانـه تنـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
 حملـې وکـړي پـر د مـاغ بانـدي چـر تـونـه
 هر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنځـور پـري
 د بېلتـون خپـي دې پور تـه کـنـتـه کـېـري

را پـه يـاد کـړم د و طـن نـبـگـلي کـنـتـونه
 پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکو وې عـطـرونـه
 کاشکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
 د علمـي زده کـړو لپـاره فر صـتـي وای

دېـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـته
 پـر مـخ تلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـته
 هـيڅ زړه سـوی يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـته
 ځکـه فکـر هـلته دېـر کـوي مـزلونـه
 بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هري لوري غلغلي د زړه کورت ته
 بي حسابه ورروان وي لکه پورت ته
 چي مېلمه وي مې پوښتنه کوه نورت ته
 هم د شرقه هم د غربه راکوچېږي
 دېر ظالم دي هېڅ يې زړه نه راسوچېږي

دايساف دېر قوتون نه مېلمان نه دي
 مېشسته سوي د تروريېزم په نامه دي
 ټولنه موخه يې څرگنده پښتانه دي
 صداقت نه معلومېږي په گفتار کي
 هره ورځ نوي وعدي وي په اظهار کي

په عمل کي دورنگي راته ښکاره سي
 په دوستي کي نژدې خپل هم بېگانه سي
 په صحبت کي تر مطلبه ياران نه سي
 ورته گورم بېخي دېر باندې څو ورېرم
 چي يې وينم هر شېبه زړه کي کړېرم

بي غوري چي مخامخ سي په وروري کي
 چم بازي هم مروج سي په دوستي کي
 بهاني دي تراشل کېږي په ياري کي
 صداقت په زړه کي نسته صرف بيان دي
 دښه کړو درک يې ورک په ټولنه توان دي

ټول بڼې ځایه کوښښونه څه لپاره
 اخر ټولنه یو روان پریږیوه لاره
 سپین کفن ته به ورلو پړو بیله سواله
 چي پوه نه سي څو کد مرگ ژوند په سرحد کي
 خپل د نیت نتیجه ویني په لحد کي

فکر نه کړي فیصلې وي بڼې انصافه
 په ژوندون کي پر خپل ځان وي خود کفافه
 معاملې چي تل کوي نه وي شفافه
 دغه ټولنه سپکاوي ده شرافت ته
 توهین کړي د هر لور نه عدالت ته

په پیسو باندي خوشحاله خپل زرگی کړي
 په نامه د پلار نیکه تل شرمگی کړي
 په ټولنه کښي فامیل ته نام بدی کړي
 سپین سترگی ده هیڅ د خدایه نه بېرې
 سترگی مړي کړي د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس کي لوي تسبیح غږي خبري
 په هر بحث کښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجب زمانه سه سوه امانزیه
 تاوانونه رسوي خپل کسه پردیه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړی
د بڼکلا تصور نه کړي زړه زما
که بڼا یست پسې موجونه د تیارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سبا

د سمیر ۲۲۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوې په دوه ژبې
 خیردي غواړه چې ثابت دي خپل هویت کړې
 په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـېـږي
 دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړې
 که څوک سترگي پوټـوـي د واقعیت نه
 په باطن کې ځانته جوړ بل مصیبت کړې
 بـه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړې
 په ښاکی به ملت ته مل عزت کړې
 پایلي ټولي بـې تـوښـې وي فـرېـکـار ته
 امانزیه لـږ دي چـرت و هـل عـادـت کړې

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټوله شپه زړه په هوس وو
 خوار زړگي په انتظار په خپله هوس وو
 سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
 لېونی د يار په مينی کي بهار سو
 شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
 سري غوټی دي چي غوږې پلني کېږي
 نامراد هوس نږدې سو حقیقت ته
 عشق رشتینی پر لیدو سو واقعیت ته
 که حاصل کړي راز او نیاز د زړه له کومي
 امانزيه پورته کېږي هله درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را ښکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانه وي
 بینایي د سترگو ورځ پته ورځ کمېږي
 د زړه گي رگونه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د ناوړه مرضونو مور ریزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نور لړز وي
 د ځيگر وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سر حده
 دوانه کوي تاثیر پر مکرروب باندي
 عام او تام په ارامی که لږ خوب کاندي
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دی
 ماچي کړی تجربه دغه ضرور دی
 که سالم وجود پېرزو دي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کي څوک پوره نه وي له ځانه
 که هر څومره زده کړه وسي بيا هم لږ يي له گمانه
 يو سپړي ولي مغرور سي چي يو دوي خبري زده کړي
 تحصيل وکړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
 توقع له هره ځوانه علم زده کړي خپل تر وسه
 له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سي له توانه
 د غرور بام ته مه خېژه خدمتگار د خپل ملت سه
 تجربې د غه بنډولې مرستي ډېرې کړه پرېمانه
 بخيلې پر وروڼو مه کړه مشوره د امانزي ده
 لږ هوس به موقتي وي خوښۍ نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هېوا سو
 عقل نه ورسره ځي په ملګرتیا
 په بېنا یستد اروپا زړه په سودا سو
 فکرنه ورسره کړي ډېره ملتیا
 که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
 ټول به ځي پریوه لاره په رشیتیا
 جوړ احساسه د وطن خدمت که ستاسو
 دنده بولنه واقعې لېه فکره ستا
 امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
 خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکي داسی یو اصول وای چی سینه په چاکېدلای
جوړیوښه عادل نظام وای چی اولس ورته تسلیم وای
کاشکي داسی عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
کاشکي عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
یا گټلای مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
کاشکي غم د وطن نه وای نه هیڅوک په خبرېدلای
نه لوېدلای موږ په دام کي نه یا صاحب د ښه زعمیم وای
کاشکي نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
نه دیو بل چغولی وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
کاشکي ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
یا ډېوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
کاشکي نه وای اشغالونه یی اولس نه ژپېدلای
ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کي ښه حلیم وای
کاشکي زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
کاشکي ټول په یوه فکر یا هر کار ښه سنجېدلای
ډېر په علم کي انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
کاشکي زړه د امانزي وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در ترس اند ز اعمال خویش
 گناهان شان بسیار شد ز کمال خویش
 حملیه ور شدند در روز روشن به خانه مردم
 بردند و زدند بغیر ز سوال خویش
 خدا ناترسان بریدند گزیدن بیچارگان
 سوچ نکردند به فردا ز زوال خویش
 انصاف نبود در ویرانی قصه دارالامان
 همچو خانه های شخصی قبضه شد ز جمال خویش
 ستمگران آخر بشکند امثال بیبین
 خداوند مددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع ستوري ځلېږي کله کله
 پريو چا برابرېږي کله کله
 که مداح ديوناپوه له ځانه جوړ کړي
 بڼه يو چانس به پيدا کړي کله کله
 په يو گروپ کي ځان تنظيم کړه د حزيانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کله کله
 ټول منه په پټو سترگو څه چي اورې
 بڼه سړي درنه جوړېږي کله کله
 تجربې راته بڼه وودلې په کراتو
 چي تحفې ته کتل کېږي کله کله
 که يو څوک په عقل پخ او يا غيبي وي
 انتقاد يې نه خوښېږي کله کله
 بي موده په توصيف ده لگيا سه
 بيا به هر څه دررسېږي کله کله
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کله کله
 که يو وخت د چا په گټو کي تاوان سي
 نو خپل يار وړ قربانېږي کله کله
 هيڅ معيار د عدالت په منځ کي نه وي
 ټولي هڅي ويچاړېږي کله کله

د نیا ټولنه پر مقصد باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځي پروردگار
ټول ولوس پرېشانه سوی
ته غمخوړ یې مډدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک پېردي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوي لکه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناشولتي
لېرې مله مې را کړه سارگار
تو طبیې زمونږ ولوس ته
ستري پېرسوولېه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزې ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنډره کي قوت دئ
 تاريخکه ده پر سر سپوږمۍ باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غوړېدلی
 پرېشاني ده شاوخوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کي
 د خلاصون په گردابو کي حرکت دئ
 لوی څښتنه په خپل توان رحم پروکړې
 د سپين مخ په پلوشو کي يې لذت دئ
 زړونه ټول په اندېښنو کي انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پرېشان سو
 چيغې پورته الهي قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
 جگړه پلننه پوه لمن کي
 دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
 اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
 خپل هیواد به ژر اباد کړو
 پر مخ پورته به سواد کړو
 لاس به نه اوږدوو چا ته
 کچکول نه ایږدو سببا ته
 خپل هیواد به مو سمسور سسي
 را نه لیري به پیغور سسي
 د تعلیم لاره به خپل کړو
 شفقته به یو پر بل کړو
 د ولس دغه ارمه ان دی
 امانزي زړه ته عیانه ان دی

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام ښکلی رهبري يې پاک رسول له
ته مخکښ د خپل امت يې پاک رسول له
اميدوار ستاد ديږي ډول ته اسلام دئ
په نښانو کي سرداري يې پاک رسول له
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبرداري يې پاک رسول له

ناروی ۱۴۲۰ هـ

سکاره

سـرې سـکروټي پـه سـينه کـي اـيرې کـېـرې
 تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذـرې کـېـرې
 کـه تـازه د اور لمبـې نـه سـي پـه زړه کـي
 بـې پـو کـلـو رنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
 کـه هـجران دـي هـره ورځ پـر زړه مېلمـه سـي
 د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
 د حـسـرت نغمـو کـو گـل پـر سـر اخیستـی
 تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـې کـېـرې
 امانزیه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدی یـې
 و طـن نـسـته پـه هـجـرت کـي دـي شـپـې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

څومره ته لاس او گرېبان په فلاکت کي
 هومره زړه دي تسلي کړه په عزت کي
 چاچي کړي بې زحمته بې چرچي دي
 بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کي
 خوشحالي په زړه کي ډېره د بې وزلو
 غم لړلي بډايان په واقعیت کي
 دمفت خورو همېش ډېر فخر خرابوي
 خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کي
 امانزیه نېک نامي بڼه سرمایه ده
 افتخاري يې جاويدان په حقیقت کي

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ول دي خپـل تـغر کـره
 لاس دي واخـله زمـوږ د کـوره
 موږ رنځـور سـوو سـتاد لـوره
 ستا عمل دئ چي ولس مـي پـه خـور بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يتيمـان مـي پـه ژر بـري
 خـومره ډـر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوږ گنـاه راتـه بـيان کـره
 نه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـره پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغاري
 ولي ولي زمـوږ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنځ کـي بـيـا غـو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوږ نـه ورک پـرتـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 موږ د خـاوري حـفاظـت کـرو
 دغـه زمـوږ لـو و جـيـده
 کـه ژونـدی هـم يـو افغان وي

ورسره بښه يې وچــدان وي
 وژل کيــږي بــې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بــې توانــه
 يــا پــرځان يــو بــې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــږ خبر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــري پــه زړه کــي
 فکــر څــه لــه هوســېږي
 خلــگ گــوري وســيلې تــه
 پــه بــد نيت گــوري جگــړې تــه
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه مــات وي اندامونــه
 لــږ هوښيار ســه فکــر وکــړه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيډې مــات تــه راکــړي
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړوچــي دوی کــړي
 ســد دي درو لــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بهــرتــه
 قــربانــي بــه شــې د شــرتــه
 څــه ورکــړه خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل د نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــي د ل کــــېرې
 پــــه غــــوږ نــــه اوږ بــــل د ل کــــېرې
 عــــد ل هــــيڅ نــــه کــــتل کــــېرې
 قــــض او ت خــــو و بــــيڅي نــــسته
 ز مــــا پ ر کــــور پ ر د ي ســــتمه
 کــــه تــــه نــــه کــــېرې او کــــه بــــد کــــېرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــر د ي کــــنــــسته کــــر ه ګر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوږ و نــــيســــه بــــيځان تــــه
 پــــنــــېماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 د ر پــــسې بــــه غلبلــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه نــــېرې وي
 ا مــــانز ي بــــه د ر پــــه يــــاد ســــي
 ز مــــا پ ر کــــور پ ر د ي ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه هـ هـ هـ سـ سـ سـ وـ لـ
 شـ شـ شـ سـ هـ سـ وـ پـ وـ پـ هـ سـ مـ وـ نـ کـ کـ یـ
 بـ وـ یـ دـ گـ لـ وـ لـ وـ لـ وـ نـ یـ کـ کـ لـ
 دـ سـ حـ رـ پـ هـ پـ یـ وـ سـ تـ وـ نـ کـ کـ یـ
 گـ لـ گـ لـ اـ بـ چـ یـ عـ طـ رـ پـ اـ شـ یـ
 دـ فـ کـ رـ وـ نـ وـ پـ هـ بـ دـ لـ وـ نـ کـ کـ یـ
 دـ بـ لـ بـ لـ زـ رـ هـ پـ هـ مـ سـ تـ یـ سـ وـ
 مـ طـ رـ بـ اـ نـ سـ وـ لـ پـ هـ جـ نـ وـ نـ کـ کـ یـ
 دـ بـ لـ بـ لـ خـ وـ رـ یـ نـ غـ مـ یـ دـ یـ
 زـ اـ رـ هـ چـ اـ وـ دـ یـ سـ وـ لـ بـ یـ لـ تـ وـ نـ کـ کـ یـ
 اـ مـ اـ نـ زـ یـ هـ بـ هـ یـ یـ وـ اـ وـ رـ هـ
 خـ وـ شـ حـ اـ لـ یـ دـ هـ پـ هـ ژـ وـ نـ دـ وـ نـ کـ کـ یـ

ناروي ۲۰۱۰-۲۰۱۲

ښایست

چي ښایست د خپل وطن وینم په سترگو
 عقل فکر سرگردان وي راته بیا بیا
 لا ماشوم یی د وطن مینه زده کېږي
 هغه خپله نه راغلي تاته بیا بیا
 افغاني بچیان روزلي په زانگو کي
 والدينو ورنښودلي ده ته بیا بیا
 د وطن په محبت کي ځان بندي کړه
 افتخار جاويدا نني وي کله بیا بیا
 د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
 چي قسمت ورسره نه وي نسته بیا بیا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مې سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مې مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لږ مينه په ماته بري
ارغندابه ستا باغونه چي نري نسته
امانزې يې خپل باغچو ته مې زړه کړي

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په ځورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شا ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نسا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپري هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتواوي ټوله همنوا د روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دېر سته چي ماته پري دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی خنښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چي روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځواني ولاړه خواړي خوشي په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کي
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلپوه سترگي خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سي په ژوندون
 څه توبه په چي دي گتلي په پلموده
 سرلوړي پکښي نه ويني په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کي اوسي
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترگه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گتلي به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سي په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزيه
 چا چي کړی سرفراز سي په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

ړوند

سالم فکرت ته په کار ښه قضاوت دی
 ړندو سترگو ته مشکل په عدالت دی
 تربگننې پردې پر سر سترگو غوړېدلې
 بینا خلک هم ړانده دغه حالت دی
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواړوي
 قهرمان یې جوړوي ورتنه عادت دی
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړی بې موره سزاوت دی
 د شهید لاس به درلو پري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دی
 د ملت حقوق چي خوري په څو نفرو
 د اولس پر هیلو ټولنه تجارت دی
 مرگي حق دی د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دی
 د ستم ناورین یوازې پر پښتون وي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتنه عادت دی
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یا سرکښ ته کړه گرېوان ته نجابت دی
 امانزیه داسي خلک د زړه سوي دي

که دوی پوه سي خپل و خانت هاهانت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې راښه کړې
 د وطن د ښمنان ټول راته پانده کړې
 عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
 د شپې غله دي لمر خاته ته ملا سوي
 جهان سوز خاوري ايرې ښکلی غزني کړ
 افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
 د مغل د کارنامو خبرې پرې پرېږده
 د کابل ميوند جادې ويرانې پرېږده
 د سراج قصرونه کنده او کنډواله سول
 د وطن شتمني خرڅ پر بيگانې سول
 انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
 فخر کاندې چي مردار کړي خپل هېونه
 د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
 خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
 نه بېرېږي د قيامت نه لسه سبحانه
 امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
 يادې زړه په رنځ اخته سو
 روح کي څه درېښه سو
 فشار ولسي پراوړه سو
 ټول علت وسپړه ځان ته
 اطمینان چي بڼه پوره سو
 یو ځل بیا غورپروکړه
 چي تصمیم دي فیصله سو
 غم رخصت کړه ځني ولاړه
 اوږه سپکه مخ ته بڼه سو
 امانزي وم په غم وکړي
 ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
 ژر پوهېږي اوږدئ بـلـل د خپل لمنـي
 ارزښـتـونه د وطنـمـو لولپـه سـول
 څوک نه غواړي لاس کي لنډ د خپل وژني
 واقعيت د خپلي خاوري بـا يـد د رک سي
 هلـه ځـه پـر هـغـه لـار د خپل ژمنـي
 چا چي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
 افتخار يـي هـمـپـشـه د خپل ټولني
 اما نزيه که څوک غواړي سرفراز سي
 مخ دي نيسي په تلـو اړ د خپل مرگـو نـي

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پټ رازونه دي روښانه
 د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
 سپينه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
 د شپې په تاریکه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
 قدرتمنده ډېر نااهله زړونه ته پرلاري سم کړي
 بې رحمې پر اولس ډېره افغان وړونه بې توانه
 هره ورځ قتل او قتل د پوښتني سړي نسته
 ته قاده تواني يې زموږ دردونه کړي اسانه
 صابر بندگان هموره شکر باسي ستاد رحمه
 امانزي درنه راضي يې يم نعمتونه دي پرېمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه غغلي د خزان شپېلۍ ږغېږي
 د لحظو په تېرېدو مې د ارمان کښتۍ ډوبېږي
 ژونده خو مره دي تلوار دي بې درماني نه غغلي وړاندې
 لږ فرصت په لاس کي را کړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
 زړه خو کله په تپو کي خوشحالي تر حده تېره
 یا هم داسي غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژړېږي
 که لږ ځیر سو تېر زمان ته د انصاف تله وه سپکه
 بې غوري تر حده تېره پېرزویني کمکی کېږي
 بیره نسته د پاک ربه امانزیه سپین سترگي ده
 په رڼو سترگو یې گوره پراولس دي بازی کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
 پر غلطه لاره غغلي نه پوهېږي ته په هوس
 سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
 شاه ته لوبې بي خبره چيغي پورته په شرس
 خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
 چاچي ځان دئ ازمايلي پايلي ورتنه په مگس
 ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
 چاره لږد پنبېمانۍ وي غم يې ډېر سته په غرس
 که څوک ځي پر پردۍ تره پنبېماني ورسره ډېره
 دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۱۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه او مد مفهـوم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلـوم دئ
ټولـه تـگ را تـگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلـوم دئ
دايمي بـقا چي نه وي په دنيا کي
امانزيـه د دې سـوال سرحد مبهـوم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيت ته که ظالم وي
 دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
 که اخته سوي په مزن مرض وگوره
 هرگري فکري لوېدلې په ماتم وي
 هوښياران دي پرهيزگار د دغه کاره
 امتناع يې په مرض روړده که حاکم وي
 د بنیادي ورځي يې نسته بيماران دي
 ژردي ځان تداوي کاندې که معلوم وي
 خپل د زړه وينې به خوري دوی امانزيه
 څوک چي نه کړي دغه کار يوبنه هاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

که د زور قدرت تل پاته بریالی وای
اوس به ټول جهان کي یو شخص زمريالی وای
حق غالب پر بي غورانو و قضاوت دئ
که حق نه وای اشغالگر به بریالی وای
هری پېری کي ډېر ظالم ستمگران وه
امانزيه جوړ پر اېلم که زورواکي وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد رڼا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستاډ پوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په رڼایي ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په رڼا کي
امانزیه علم بڼه دی تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۲۱ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
 په روزگار کي ورسره سهو خطا
 که دوران د ژوندانه فارغ غم وای
 څوک به هیڅ نه پوهېدای په خوښه ستا
 تجربه ډي چي موږ سم مخ ته روان یو
 په کمبود یې پراېلم جوړ پر هره خوا
 که ډي پوهه د مطلبو ب هدف پر لاروي
 په وار واری یې تجربه که په ملتیا
 که د علم روښنایي ورسره مل سي
 امانزیه کار پخپلې پرې په رشیتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کا بہ صنعت گردی مہربان دئی
حکے ہر انسان جمال تہہ دی حیران دئی
د بنایست رنہا دی شپہ دی زخمی کی کپہ
پہ زوال کی دی جہان بیخشی ویران دئی
انس او جن ستا پہ دیدن ہیخ نہ مہر پری
امانزی نن پلوشو تہہ دی عریان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پټ زړونو
رنځور زړه ته ممد اوا په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بند دئ په گروي کي ستا په مينه
 شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
 د برتيره خنجر بنځ سوي زموږ په زړه کي
 افتخارد تړول اولس به ماتوينه
 که احوال زما پوښتي زړه به دي سوځي
 د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
 دنړۍ څارگري ډلي بنځر په بنځر دي
 په ماين کي هر څه زموږ ويجاړوينه
 مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
 امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تشبث

عقل فکړ خغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
 هدف ورته څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
 کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
 ييا ژور ژور منځ زل د لاري ييا کړي
 په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
 کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
 گردابونه پورته کښته وي په مخکي
 هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
 بڼه چانسونه په ژوندون کي بيخي لږ وي
 خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زړگي فرياد او چټ سړو د تسکين چاره يې نسته
 تر خپې شپې اوږدې بې حده د تمکين چاره يې نسته
 شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالي
 د عمل اثر کمبود دی د دوربين چاره يې نسته
 د فکرو نظر خواهي ده قياسي پېش بيني ډېره
 انتقاد خورا ډېر سړو د تضمين چاره يې نسته
 ځيني ناستوي خاوري پاشي مخامخ پررونه وسترگو
 درواغونه ډېر جوړېږي د کمين چاره يې نسته
 کوبنېونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
 امان نزی ورته حيران دی د خورجين چاره يې نسته

ناروی ۲۰۲۲.۰۶

تجلا

ستاد ژيړم مخ تجلا چي رابښکاره سي
تغیر تړول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزيه زړه کښاند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰/۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هوا سي
عقل گوره همېشه يې په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پیوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
 ارمانجن دي پیوستون ته شهیدان زما
 چي مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
 دیورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
 بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
 لاس به ورکړي لسه ښه نیته افغانان زما
 مناسبت فرصت په لاس موږ ته راغلی
 په غیرت کي دي بیا توره توریالیان زما
 پښتنو اواز راوباسي په نېغه
 اولسونه به یو ځای سي په گمان زما
 حق رسېږي خپل حق دار ته امانزیه
 جنگ چي ورک سي سمسور کره افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډېر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمایې په ژوندون کي
تر حد تېره رسېدلې په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
زور تر غوږونو سر کي چونه سار سو
د سرود نغمې سوي پورته د بلبل سو
ترانې وې په مستي کي چي به سار سو

څوک ژړا کړي د بېلتون څخه نالېري
څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېري
پاس او تیت وي پروازونه په گلشن کي
زړونه ډېر په وایي لانه کرارېري

لېونیان د عشق خبر نه وي لاه ځانه
چي یخني سي د خاتول زړه پرېشانه
زمزمې د بلبلانو سوسي کي
داسي برېښي زړونه ډک وي لاه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سي
بل د مينې په ارمان کي سپلنی سي
څوک مخ ونيسي بېديا ته غلې غرو ته
يارنځور په زړه زخمي ځني زگړوی سي

که د حال پوښتنه وسای د خوارانو
زخمی زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبردوی د حال سایی
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

نه خانې نه بدایي کړم
 مسافر خومره خواړي کړم
 نه په فکړد قصرو يم
 خه لرم پر پرېښيدو يم
 لوی څښتن ته عاجزي کړم
 سيم او زړ نه جدایي کړم
 زه ممنون يې د پرېزو يم
 احسان مندد و سويلو يم
 ژوند کي ډېره خوشحالي کړم
 امنږي يې بڼا وړي کړم
 د بڼه ژوند په تېرېدو يم
 چيري خوښ هلته په شپو يم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ورور پـــر ورور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوې
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تر تـــلانی دئ
خو صـــیاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوې بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کوښـــن بـــه ونـــه د نفـــاق دې
یو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز یـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ستا پرم مخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پر زړگي کباب کباب سوم
 په ليد و تـراب تـراب سوم
 چي بغاري پورته کـه پري

د غريب سوي نـاري دي
 د ظلمونو سلسلې دي
 خپرې سوي تـاريکې دي
 ورځ په ورځ چغې جگ پري

د افغان بچي ته گوره
 درېدنه گوربه گوره
 غريبان سول بې لـه کوره
 يو په بل باندي خـور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لور احساس ورتنه نواب سوم
زړه مومي و سوي ويلي ويلي ويلي

دېر برحمة ظالم ان دي
لښخ بښي و زللي يتيمنان دي
گير پر په جنگ کي افغانان دي
هر گري وينی ويني تويي ويلي

لامرگ ژوبله سوله سوله سخته
لږ فرصت لږ و لږ و ختله
وضع دېره سوله کرختله
امانزی بېخي ويلي ژرې ويلي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت موندل ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت موندل ته راپاته
هېڅ دلیل ورسره نسته حقیقت موندل ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت موندل ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت موندل ته راپاته

فکرو کړه چي پلرونو بڼه پیغام موندل ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیغام موندل ته لېږلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام موندل ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم موندل ته تړلی
ککړی دي خاوري سوي موندل بچیان ورتله روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویله ده چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځواني دي برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دي ودرېږه د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېږي زما د زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰.۲.۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړېدئ هر هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندې او بغاري هېڅ غوږ نه پر نیول کېږي
ارمان ډکي سینې سوځي هېڅ ملهم په کور کې نسته
یو روښان نوښت پکار چې نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کې زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان به په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پښتو بې پرې ډوبېږي دا وینا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بیا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه یم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کې
چې پر زړه غمونه ټول سي سوی درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې غلې وطن ته
امانزی ورسره مل دئ که تصمیم د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۵۰۲۲۰۱

ارمان

د چا په پرارمان په زړه کې چې پيسې څنگه پيدا کړي
 کوښښونه تر حد تېر سي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسټي په بري چي مرام ته ورسېږي
 په برتلانې په ژوندانه کې د هدف لاره روا کړي
 د عزت په غم کې نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالرو شپه او ورځ څنگه سبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي باندي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښتو چاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پر ځان يې څه پېرزوي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورته دعا کړي

ناروي ۵ سېپتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا يسه پسرلی ولاړی نورورک سو
 خوښي نسته ملک موټول له ترورېک سو
 بلا توره نازل سوي زمونږ پر مېنه
 قانون نسته زور پر هر لوري ټوپک سو
 ډېر بي علمه په پيسو رانيول کېږي
 اوس د ټول اولس لپاره زور کوتک سو
 د وطن مينه که خرڅه په ډالرسو
 فرمانداره دېنمن زموږ د سرچنگک سو
 ټول پټي يې راسپېره کړل غټو مېړو
 امانزي ته ملا مت د کور موږک سو

ناروي ۲۰۱۱/۱۱/۱۲

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
 زړه مې سوځي طاقت ختم زه برباد سوم
 د وسواس نارې مې پورته تراسمانه
 خپرې سوي هري خوا ته ترجهانه
 لاره ورکړه مخ به نيسم کمې خوا ته
 لوی څښتن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
 که شعاع د لمړي مرموړ لږ وځلېږي
 د پردې ستم تورتېم به لږ کمېږي
 بياروان به سېي د سولي کاروانونه
 اما نزيه ورک به ټول سېي پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

ســوه تودوڅه مرغی پورته کښته کېږي
 فريادونه يې د زړه لــه تلــه خپــري
 ســره گرمي ده ځالگي پــه اور کي سوځي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کېږي
 پــه چمن کي بېگانه راته پــه څار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محووه کېږي
 دغه لــو نړۍ کي زه يم پــه تنگســه کي
 که زه ځمکه څوار بچي مې نه زړه کېږي
 نن دا ټول جهان و ماته کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح پــه خپله خفه کېږي
 پــه ژوندون کي جوړ پــراېلم وي د پرد يو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه پــه پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د ټوپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چارې لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بې رحمه ظالمان دي سر زوري چلوي
د بې انصافه فیصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړی دئ ضمیر مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگ که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خیالو په تال کي ناست ځانته کشمیر جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلود جبرائیل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
 په ظاهره بڼه یو څو کسه غیاب کړې
 که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
 کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
 علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
 هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
 په خپل توان سره د پوهې څراغ بل کړه
 ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
 چي بیا طن او زړه د تورو خیرو ډک وي
 امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کي
 بې کماله خلک نه وي په جمال کي
 که غنچه غنچه غنچه د گل و درخې پرې
 خونډوروي د عطرونو په سمبال کي
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سي
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کي
 سپوږمۍ بڼه کلي د فلک پر مخ ځلې پرې
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کي
 که انسان تنویر د علم په رڼا وي
 چي لازم تجارب نه وي په زوال کي
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کي
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کي

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شېبي نوري دئ
 په هغو کي بيا صددبرگه يې اصلي دئ
 د بري بڼي کلي رنگارنگ شېبي کرمه
 ورتنه کښېنم چي مزي مازديگري دئ
 د کوهک گلان مې سترگو ته درېري
 په هر باغ هره باغچه کښي يې بېلگي دي
 زما د پلار بڼا يسه ته باغونه او باغچې وې
 توتسه سوي هغه ته ټول په بې غوري دي
 محمد حسن او محمد عثمان يې د پر شوقي وه
 شهيدان سوه امانزيه خدای بخښلی جنتي دئ

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا مار زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا ډېر وده مینې درو مې خاموشي ته
 تاریکه کي زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوډه نغري مې بیا ژمی بیدېرې
 د سسکرو ټو زور وتلی په سسکرو سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 څه په کار چې ده د فېر په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سي
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کي خیال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چينغي پورته گنگو سه ده هنگامې د پسرلي سوي
 ازانگي دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
 نذرانه د مينې وېشي غډليپ په جگو غرو کي
 غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
 د ټکلا ټکلايست پرونو خپل د پانو په زينت کي
 هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
 د گلونو په جمال کي د ټکلايست کمال په کار دي
 سري غوتي د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامۍ سوي
 کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
 ښه هواد پسرلي ده هېر غميزي د ياري سوي

ناروي ۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انگېزه ورتنه پیداکړې
 څوک اسماندی په تش لاس برغزی وایی
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر ټاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرېوولې
 د وحدت په موخه موږ سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرگ ژوبلې انگیزې ښه هویدا کړې
 د گروپي گټو ناکامه تجربه ده ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چي د وحشت پر نیلي سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کي تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبـمـنـان ز مـوړ د و طـن ټولـه ر سـو ا کـړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېره

زما د ژوند غوټۍ چې ماته غوړېدلې
 ډېره راته رنځه کړې ده په نېکاري نه خپلېدلې
 کله لار چې انتخاب سې پکېښې وي لورې ژوري
 ورسره به وه نه زېري يا اغزي به پاشېدلې
 کله هيلې نېکامرادي د درياب خپو اخيستې
 يو وار نه و په خو ورو پر ساحل به جنگېدلې
 کله مات به سول نه خپلونه د خپو په توپانو کې
 يا به نه فرصت پيدا سو سړې غوټۍ به خنډېدلې
 کله داسې تصور و چې مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بېرته وروم چې مننه به کېدلې
 کله تن دي په تقدیر کېرې امانزیه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېږي که نصیب وي له ازلې

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ډېر عمر

يو سړی سو په زاريو خدای تعالی ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند څښتن تعالی ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب ونډي وي لسه ورايه
 دی یوې ونډي ته گوري په گفتار سو
 لاس يې پورته په دعا او په اظهار سو
 عمر غواړم د دې ونډي د برگونو
 پټاني ډېرې څرېدلې تر زرگونو
 ورتنه راغلېه ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زړو کاله په جواب کي

يو ځل بيا دي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 منې ډېرې ترسوو په څرېدلې
 جواب راغلی د امکان نه ده وتلې
 دی په فکر او زاريو په دعا سو
 الله را کړی څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکو ورتنه ووييل سړي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کي
 د سړي پر سړيو کال تاته افزون کي
 دى راځي سو سو لول قبوله پېرزوينه
 سولگياد خپل ملگرو په شمېر نه
 شپه او ورځ په چرت کي ډوب سو د يارانو
 واقعيت کي دى فغارغ د قريبانو
 چي هر څومره ده تللې وکړلې ته توانه
 پيدا نه شو هېڅ ملگري له رشتيا نه
 امانزيده د سړي زړه په ژړا سو
 د کلو خواري عبث په واويلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی مخ پر بیابان سوه
 د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
 په خپل کور کي جوړ ستم سود بې رحمو
 ناچارې وه ترک د مینې په خفګان سوه
 د نااهلو منځ کي ژوند خو مره مشکلی وي
 د پردیو په وحشت کي خلک حیران سوه
 که منطق او استدلال ته زور توپیک وي
 په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
 لوی مالګه روزي رسن د هر بنده دی
 امانتیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـو صـلـې کـمـزـوړي کـېـږي
 اوس د صبر کاسه تشه تشه لا تشه پېږي
 اوس پـه وـهـږم چـي خـوانـي د قـد ر وړ و
 رانـسـه و لـاړه بـيـر تـسـه کـلـسـه راسـتـنـېږي
 خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـې نـا مـرادي
 هـد ف يـو و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـاري سـمـېږي
 کـه و يـجـاړه خـيـال مـصـر و ف پـر بـه و د و و
 پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـځـمـاني پـه زړه کـي لـو پـږي
 خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي ا مـانـز يـه
 چـي هـو نـيـا ر يـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـږي

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زما نه واوره په خبرو نه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به ډېر ډېر جگړو پلټنو مونږ ته
 ورسره به وه افغان ته مل د امو نه
 امريکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هره ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسو زخم پيدا کړي
 په رشيتيا دي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصوله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمي دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بې تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بې فايده دي
 په مديران دي حلېږي پراېلمون نه
 په رشيتيا که پرولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که له څه څیر سودې سوالو ته
اماننزی فکر کوي دې مشورو ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي ښکارېدې په تور کي بوري
بې اختیاره کشېدل د زړه رینښې پر هري لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابره توفاني سوه
د احساس په لېوښتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دی چي احساس مي په باغو کي څرولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزيه

په خوښيو کي خوند تل وي لپونيه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې مو وطن کباب کباب سو
 تور لویګي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
 د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
 مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
 د ګرګین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
 اندېښنو ته مې د سوال جواب جواب سو
 بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
 د فریب نوی شعار راته بباب بباب سو
 د افغان پر هره پوله ننداره سوه د پردیو
 غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه بې علاجې وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي دېمنان ګرځي پرېمانه
امانزې په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

نه يې ويښم پسرلی څنگه غوړېږي
 د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
 بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
 ناخبره سپينه ورځ ورتنه شپه کېږي
 لالهانده پر سپرو ونو مېلمه سي
 د نغمو لپاره خوله هېڅ نه ښوړېږي
 پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
 سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ورکېږي
 ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
 ټول سپيره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليکلو مومي د خپل زړه تسلي کړم
 په ناپايه سمندر کي توکل په تعالي کړم
 که پر زړه سي يو الهام د خو خبرو
 ټول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
 خوار زړگي ممي ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
 بېچاره اولس ته گوره چي ټول کور په کور ځوړېږي
 تورد ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
 د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
 پريوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
 امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخسته هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
د اوبو مستي خپې دې سر پرسروي
خیال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلی به ستا پر څنډو و غرغړې وي
خل پر تا باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نیولی ستا پر خوا کړم
تا ته راسم تنفس بنکلي هوا کړم
غم مې لیري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
تک شین مخ دي د هنداري غونډي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بـنـاد ډکـي وـلـې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنـې باغـچـې شـيـنـکـي باغـونـه
رنځـور فـکـر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمـر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مـز لـونـه
هـر وچ حـلـق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـېـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـو له ډېر مـشـهور د بـازيگـرو
مـعـامـلې دـي پـه پـيـخـه د يرغلگـرو
پـر ځيگـر او بـنـکـي تـو وېـږي چـي دـي گـورم

لـو بـي تـبـي کـړ و لـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـوړ سـول جـنـجـالـونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغـان پـکـنـي کـړېږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېرېږي چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غښتلې ته حبیب کړې
امانزۍ په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان کي
 شاوخوا جگ دېوالونه
 په دې پروړتۍ سوي
 شپه او ورځ مېرمنه يې وه وه
 سختې شپې مېرمنه وېرولې
 دېر اوږده لوی بارکونه
 پکښې جوړه لوی وينگونه
 دېر بربړه د دېوالونو
 لومړي بېلاکي کي ستر وخت وو
 د چرخي پله په زندان کي
 اوس پښه دروازې وې
 غټ قلفان پکښه خپرېدلې
 هر قردم کښې وي ولاړي
 ټول ورځ به وېرېدلې
 چا چې خپله وېرېدلې
 اتيا کسه جلاله
 رحم نه وو خدای له پاره
 ټول بنديان ناسته وېرېدلې
 انساني حقوقي پايه وال وه
 د چرخي پله په زندان کي

ییو تشناب د اوداسه وو
 دروازه پکښه کي ننه وه
 نیمه ورځ به انتظار وې
 په موسم کي د سره ژمي
 خنیا طرې وې د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعته نو بتونه
 هره ورځ به وده عرضونه
 زنداني دموکراسي وه
 د چرخي پله په زندان کي
 خلک رېږدېدل د یخه
 د لسیزې خو بېخي نه وه
 کرکي ته وولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتي سوي
 شاوخوا په هراطراف کي
 دېرواره وه کلکینونه
 هغه خو کوک چي د اطفاف وه
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کي خو د خواهان وه
 بې انصافه ظالمان وه
 خپل اولس ته د بنديان وه
 ته ول د خداد کثیف سیستم وو
 د چرخي پله په زندان کي
 د دوبي په گرمي کي
 د خولې ودرېان دي ورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چي پر خه باندي بندي يم
 خیانت و طعن ته نشته
 خیانت اولس ته نشته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هیڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسی مې نه کوله
 د چرخي پله په زندان کي
 چا وې پلنلې په شا کړي
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غټ بلډینگونه
 هره ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سته
 نه بازخواست ته کم مهال سته
 جوال په شاد سترگو حال سته
 څوک یې نه ویني په سترگو
 د چرخي پله په زندان کي
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له ځانه به بې خبره
 پردی لومړی راگي سړی
 دوسیه سړی ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحم نس ته خپل پلر خلگ و
 نه پوښتنه پلر بېوزل و
 عقل تل ورتنه حیران دئ
 بېخي ډېر پرېشه پرېشان دئ
 تل د زړه خځو بیه بیسان دئ
 ښه عادل نظام پیه کار دئ
 تل ول تارېخ ده ازمايلې
 د چرخي پلوه په زندان کي
 مالیه دلي ډېر خوانان وه
 چا نوکسان ځني ايسه تلي
 د لاسو موات وه هلوکي
 يوازې ځمکي به وه پوسه تکی
 په هفتو بیه دار خو ابی وه
 ياپه شه پو به جزایي وه
 پوچ ویل خو به حتمی وه
 دغه څه رنګ شرافت وو
 د نانا اهل وریاست وو
 د چرخي پلوه په زندان کي
 د ملی زعيم لپاره
 په کار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس کاله
 ډېر ضرر وړ دئ په هر لاره
 دی به خلاص د عیاشی وي
 نه به ډېر احساساتي وي
 کار یې تل مشورتی وي

عاطفه ییـه بـشـري وي
پـر اـولـس یـیـه دـلـسـوزي وي
شـرط پـه کـار دئ امانزيـه
کـه د علم پـه پـنا کـي وي لـوی سـوی
یـا تـعلیم د مـور او پـلار یـیـه وي لـیـد لـی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

میوند

ژوندی ساته افغانی غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزی کوه په خوند کي
چي ساتلی مېرمنوز مور تارینخ دی
د ملي گټو ارزش وي په پیوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزیه بڼه بېلگه یې په میوند کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحریر کي
هر څه بڼه کارې راته اوس بڼه په تفسیر کي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کي
کله باز غونډي شجاع وي په تعبیر کي

غارگي د مینې خپل وطن ته ورکړي
یا هم زړه ور نه غوټه سي په تقصیر کي

مسافر خیالونه به بوزي اندېښنو ته
یا یې وتړي د لای په پټه زنجیر کي

تمناده عاطفې چي په ځلا سي
څه نا څه ځني را اخلې په کفگیر کي

کلمات د پېرزوینې سي سره ګڼلې
امېلونه ځني جوړ سي په تقریر کي

درک د عقل چي پر لار د غايې درومي
په لیکلو روحیات سي په تغیر کي

په کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اخته سوی په شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل د يوشمې نه کړي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه ښورېږي
 احساسات د عاطفې چي لږ تياره وي
 پر زړو عقيدو ولاړ لا نه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې له پېرزو نه
 وچلاندې ټول په يوشمې شان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکړي
 لا به کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تېر سو هيلې زما نه سوې تر سره
 د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
 چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
 تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
 شين چمن کي د گلزار غوټې لانه دي غوړېدلې
 د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمره
 اوازونه د زړگي مې غواړي وکړي پروازونه
 خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
 دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زړگي رانښاد کړې
 امانزيه غايه پرېږده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دم دئ
 د وطن بڼکلی بهار زړه ته مله دم دئ
 راته بڼکلی معلومېږي په نړۍ کي
 افتخار دي تلل و ما ته مقدم دم دئ
 په شېبو شېبو مې فکرو روان وي
 چي بيلتون وي قسمت هم و ما ته گرم دئ
 د نژدې دررسېدلای نه سم گران نه
 ستا چي غم په هېروم هغه قلم دم دئ
 د اولس مین نه په کار ده امانزي نه
 هلته جوړېږي پردی ناوړين پردی ستم دم دئ

ناړوي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه څومره مهربان یې زه دي بوتلمه مکې ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کښته گرځېدمه
لاله ننده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتګ په اندېښنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چې د نفلو په درېدو وم
چې راوینس سولم له خوبه تر حد ډېرومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېرومه حیرانه
د څښتن قدرت ته څوره ناممکن کار راممکن کړي
که لږ توان د امانزي وو د مکې به بیا دیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپړي تراسـمانه
غلبلي يې نـن رسـپړي تر جهانـه
نور لاهـم خلـگ ؤـور پړي تر توانـه

د بـنـمـنـان دې هـره ورځ پـه تـو طـيـو کـي
رقيبـان دې هـر گـړۍ پـه مـشـو ورو کـي
د پرديـو خـدمـتگار دې پـه پـردو کـي

څوک تېـشـه وهـي نـفـاق او بـد بـختـی تـه
څوک لـمـن وهـي نـفـرت او بـد بـيـنی تـه
څوک ولاړوي خپلـي گـتـي او خـواری تـه

چا جوړ کړی د پردو مزدور لـه ځـانـه
زړه او فکـر مـغـشـوش سـوي بـي لـه شـانـه
ژبي يورنـگ زړونـه بـل سـوله عـيانـه

دورنگـي يـې پـه چـهـرو کـي مـعلـومـېـري
چالاکـي يـې پـه کـړو وړو کـي ظـا هـر پـري

سپین سترګې یې په لیدو کې څرګندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ ګرځېدلی
خپل اولس ته مار زهرجن دئ ګرځېدلی
خپل ژوندون ته کبرجن دئ ګرځېدلی

عقیده یې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره یې خپل اولس ته د دعوې ده
اندېښنه یې د پردیو پوهو و عدې ده

غلام ګوره سترګې سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاریخ کې یې دښمن دئ
خوافغان بچۍ یې تل درد کې دردمن دئ

مقابل کې د وطن بچیان بیدار دي
دسیسو ته د غلام پوه ټوان هوښیار دي
قرباني ته سړپه لاس ځوانان کتار دي

د تاریخ په دې ترڅو حساس شپېو کې
دښمنان ټول له مصروف سول دسیسو کې
اما نزیه مخ بې تور سې په سګرو کې

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولي تاته انتظاریم
 خوشبختۍ ته هر ورځ سترگي په لاریم
 زما د زړه بلبل خااموش دی په چمن کي
 د سبا بڼکلي وږمۍ ته انتظاریم
 که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
 د بورا غونډي د گلونو په دياریم
 د گلاب غوټۍ بڼکلا ته ځان جوړ کړی
 په راتلونکې وږمۍ زه د بهاریم
 جوړ به نوی شورماشور سي د بلبلو
 امانزی به د خونۍ په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کي تربگن کي ده یو تر بله
 وارثه کي ډېره نغبتی دښمني ده یو تر بله
 یو چی لږ په گډه موږ سي د بل سترگي باندي سرې وي
 همېشه دغه قصې دي خوابدي ده یو تر بله
 پر ناحقه بهاني جوړي پورته چیغې او نارې کړي
 قناعت په منځ کي نسته خواشیني ده یو تر بله
 چي منطق په منځ کي نه وي زور جانب قانون چلېږي
 بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
 د خبرو چي واروړسي درچه به کړي غټ غرونه
 امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

ورور گلوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيـڅ نـه مـعـلـومـېږي
 مينه نسته مهـر کـم سـو
 بـې غـوري د هـ تـور مـا تـم سـو
 نـفـا قـهـر کـور تـه ر سـېږي
 راتـه جـوړه تـر بـگـنـي سـو
 د سـر خـوږ مـخ تـه خـواري سـو
 زړه پـرېشـان ورتـه سـو لـېږي
 هـيلـه خـه سـو د پـلرونـو
 پـه مـيـر اـثـو د نـيکونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيرت پـرتـلـه کـېږي
 پـېرزوينـه وه هـر کـلـه
 مـر سـته ولاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل ورورتـه جـوړېږي
 تـه دا و لـي بـې پـروا سـو
 نـن د يـو خـپـل کـور تـه بـلا سـو
 تـه و لـ اولـس د يـو پـه خـوړېږي

درواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کړه
مشکل ته ټول خپله حلېږي
غېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتن کړه
ټول کارونښه به سه سه مېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچي ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتنه ليکلي پر زړه گلي د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زورمنه دان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پرېوله نن په لونگ ونگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزمري دي د يووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتربله نن په څنگ څنگ
 سړي سترگي دي د ميندو ترمي او بڼکي تر بهرې
 امانزيه ورتنه گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دي هرې لوري ته اورېږي
 ستا له غېږي غلبلي دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنۍ سم
 سترو حشمت دې چي ولېس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانو پوه قطار دي
 هديرې دي هرې خوا ته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فريکاري نن په کمين کي
 بڼه ځوانان دي خپل له تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کور ته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنگلېږي

ناروي ۲۰۰۷-۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کي شبنم پروت ستا په لمن کي
 مروارید دي پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کي
 دامنمه چي قدرت ښکلاده ستا په نصیب کړي
 د عطرونو پېرزوینه چی وتاته حبیب کړي
 بلبلان بیماره گرځي سرگردان ستا په چمن کي
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کي
 د سهار ښه ترانو لور مخصوصي هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کي بنایسته جوړي نغمي دي
 امانزیه ورته ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دی
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دی

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ د هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستې هره ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سود رنګ خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپري تر اسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیــره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دئی توان جارېږي تر انساني

د نفرت چیغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کي
 د مرګي څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کي
 د خندا خوږې خبرې په هر کور کي مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکي نوی ترنګ په مقابل کي

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کړي
 ټوپک ليري کړي له ځانه د حساب لاره دي خپل کړي
 علمیت ته دي رجوع کړي چي اګاه په تمدن سي
 تو لعنــت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کړي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دي بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو وسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دي رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پراولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مونږه د پرديو وتل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بینا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب ویجاړ سي
 غلیم نه کښېني ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپیوټر هم په نښان دئ
 بېنواد سترگو خاړه حقیقت ورنه پنهان دئ
 څوک چي علم ته خدمت کړي یا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي څو مړه زور د ده په توان دئ

د افغان غښتلي ځوانه پر ځواني دي برکت سه
 عذر وکړه موراو پلار ته د تیاري نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوی ژوند ځانته سمبال کړي
 ښوونځی سره یاري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره یو ځای شه پرمختګ ورځني زده کړه
 د تاریک ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فایده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خدای ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وي خوش حاله که ځلميان په دغه پوه سي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چي په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو په تالو کي ستا لمن ته
غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
هله بيا به زړه در توپ کره ستا گلشن ته

رانه ولاړه به غمون نه ليري ليري
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
د يارانو په مجلس به زړگي بنډاد سو
مطربان له بغلو نه گوري گوري

هم نڅا وه هم سرود د بنو خوانانو
بنه اشعار او شاعرې د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
بنه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابره د يخنۍ توپان را خپور سو
ناعلاج غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصافه شـعارونه را پـيدا سـول
نـاکراره چيغـي پورته شورماشـور سـو

هـره ورځ نـوي غمونـه کوته کـېـري
پـرزېگـي نـوي دردونه مېلمـه کـېـري
د هجـرت او پردېسـي چيغـي سـوي پورته
تربگنـي هـم د افغان پـه پېـڅـه کـېـري

د بـدلون نـوي فکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـېـري پـه بېـړۍ کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نور هـم محرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـړۍ کـي

ظـالمـانو د مغلـل نقـاب اغوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـېلاب راوسـتي
وچ لاندـه ټولـه يو شان پـه سوځل کـېـري
جـهان سـوز د خپـل پلان حجاب اخسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگندـه
د ظـالم شکست حتمـي وي پـه بربندـه
کـه بـنـکرونه د هر چا بيخـي تېـره وي
ماتېـدل يـي الهـي وي پـه زغرندـه

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د توبنې پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينسي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه نه لوېدله
خپرولای تکی بیا را اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخځو زوال نری شـمال دی
ټول نیمگړي تلابونه به ماتېږي
امانزیه د توبې کمکی محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما په سترگو لیدل کېږي
 گران وطن را ته سمسور ډېر
 چرت چي څومره راته ډېر سي
 اندېښنې وي د خپل کور ډېر
 څه چي زړه مې منل غواړي
 رانه غلبي دي پېغور ډېر
 چيغې ژر سم اورېدلای
 څوک چي جوړ کړي راته شو ډېر
 څوک وحشت چلول غواړي
 امانزيه پردي زور ډېر

ناروي ۱۵ جولای

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو پړاو کې ورته جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتو ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پړاولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزه کې زموږ د خاورې د بښمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بښنډې پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بښتې دي

د نـامردو پلانـونه د پـردې تـرشـا جـوړېږي
ډېر هـوس تـودو او بـو تـه هـلـته گـرو د دوی کـلمـې دي

د خـدای قـهـر دې نـازل سـي تـل پـر شـو مـو هـد فـونو
د چـاه کـن خـای خـپـلـه خـاه دئ امانـزیه بـس پـلمـې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلو نہ
 د غہ زاو سستا یادو نہ
 تہ افشہ ارویجہ پارہ کپی
 دوست د بنہ من تہ خہ ورولی
 ہر ظالم تہ راغلی
 شہیدان سول سستا مرونہ

د د بنہ من زہ وسلہ وہ
 د نفہ اق بنہ وسیلہ وہ
 د افغان پکر کر جگرہ وہ
 سپرد کور سستا اولادو نہ

نہ ہم بیانا اورین راغلی
 ورور پہ وروردی نہ وژلی
 سستا زرغون چمن سو خلی
 خاوری کپی سستا سرونہ

يو ځل بيا اميد و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه کړه سباته
 بيا ژوندي کړه ستا خيالونه

دولس مشهوره گوره
 پکتيا دي سکه وروره
 ننگرهار د خپلې موري
 درپه ياد کړه دورانونه

پښتانه ته ټول سره ورونه
 يوه ژبه کله هوډونه

ټول کړي يې د زړه رازونه
 راوړه نور ستا پيغامونه

دواخان ته تر نيمه روزه
 د مزاره تر گردې زه
 د لغمان ته تر جلرې زه
 ستا وطن دې ستا هډونه

زموږ خاوري پښه تونخوا ده
 پښه ورکړه وازه خوا ده

لــر او بــر تــر ټول یــوه خــو او ده
بــس کــه ډېر ســو ه ســتا خو بــونه

د الله نــه مرســته غــه واپو
پــه زار یــو ورتــه ژاپو
و طــن ډک ســو پــه ویجــاړو
ا مــانزی احساســومه ســتا درد و نــه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمه نانو کي
 د گلشن په زموږانو کي
 د افغانان د زړه قوت وې
 ته ول احساس ته به برکت وې
 سولې ته وې زموږ په زړو کي
 وللي والي وووټې د زړو نه
 ليري سولې د پېرزو نه
 پرېږدې او په درو کي
 هدفونو ته سول نیمگي پري
 بېچاره سول ته ول وگي پري
 چمن سول په وړاندو کي
 ته چي نه يې تېر کي ده
 په هر کور کي خپل سري ده
 ته ول ملت په اندېښنو کي
 دسيسه کړه د اغېزداره
 د اولس مينه په کړه داره
 د سرتاج وې په بانو کي
 پروطن وکړه نظر ته
 سددې راوړله وسر ته

امانزیه احساس تل وی په رگو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان د دغلي ده قضاوت پکښې کې نسته
 ټولنه چال او چالې لري ده عدالت پکښې کې نسته
 ضمير کم وجدان کمزوری چې معنوي ورتنه خوشحاله
 که عالم ورباندې خاندې وضاحت پکښې کې نسته
 دغه بل د شرم ځای دی یا کمبود قضاوت دی
 عدالت که تامینېږي رضائیت پکښې کې نسته
 څوک خلاف د حقیقت دی یا قانون سره په ضد کې
 خپل څېرې به رسوا کاندې ښه خصلت پکښې کې نسته
 غل چې غلا کړي یو مجرم دی مددگار یې هم هغسي
 زړونه ډېر دي ځیرن سوي شفقت پکښې کې نسته
 اما نزیه دا څه کار دی ټول جهان ورباندې خاندې
 انصاف نسته په باطن کې ملي پت پکښې کې نسته

ناروي ۲۰۲۱-۲۳

کوهکه

زما روح يې زما تن يې
 ته زما د ژوند د پړاوو وې
 تل مې سترگو ته ولاړي يې
 خپل سل سلا م زه در لېږم ته
 احترام د راسه تومه
 ستا بېلتون جوړ کړې غم دئ
 شپه او ورځ پر مې ماتم دئ
 راتنه جوړېږه کي تې ورتم دئ
 زه قربان ستا تر بنایست سم
 زما روح يې زما تن يې
 ما چي سترگي لغولې يې
 نن د اړه ستا د بند کلا وه
 ستا په غېږ کي سترگي پوني يې
 ما خال پوڅي تا کي کړي
 چي ولاړ پر خپلو پښو سوم
 ستا د مينې په ليدو سوم
 هره خوا پر گرځېدو سوم
 د غره سره تر تې درختم
 زما روح يې زما تن يې
 لا ماشوم د پلار په غېږ کي

د بامونو پمپه ممبر کر کي
 څوک ولاړ توپک پمپه لاس دئ
 پرماشه يي پرتي گوتسه
 زمماروحي يي زمما تن يي
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشيد خان بيچارا ولاړ کړي
 قيوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا ممي امان جانسه
 زهیر سوي يولسه توانسه
 سر را پورته کړي لسه خاوري
 په هر کونج کي سته بغاري
 تری تم سوه زمه واري
 د پردیو په منگل کي یو لوبډلي
 راتسه جوړي تلانبي دی دي
 زمماروحي يي زمما تن يي
 یوه هیله د څښتن نه
 مرمورا ل مور او نندی کړي
 د پردی شره مو خلاص کړي
 اتحاد زمونږ پوره سي
 یو د بله پراوړه سي
 نه ستم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوريو
 نه باران وي د مرميو
 خپره بیا یو خوشحالي سي
 امانزي زړه کي بنیادي سي

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور وحشت دي ستا پر مېنه
 افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
 خپل بي سوچه دي و ځان ته بلا سوي
 د پردو په لمسون ځان بيا خرڅوینه
 نه پوښتنه درویرنه څوک د چاکرې
 ملا مت ننا ملا مت راترور وینه
 لا به څومره پر خپل ځان باندي تېری وي
 یا تر څو به و خپل ځان ته بلا وینه
 د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
 په عمل کي خپلي پښې را پرې کوینه
 پاکه خدایه ته نا اهل را پرلار کړې
 امانزیه زړه ازار د عا کوینه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره ستا په غېږ کي ارغنداب دئ
 نوم يې تللی په بنایست کي چي شاداب دئ
 جگ مې سترگو ته ولاړيې په یوروپ کي
 زړه زهیر سي په مغزونو کي عذاب دئ
 کله گورم شين زرغون راته سمسور سي
 کله ويستم کنډوالې زړه مې بېتاب دئ
 هره ورځ سوي نني نارې د یتیمانو
 د اصيل افغان زړه گي باندي کباب دئ
 د کوڅو کنډي کپري چي رايا د کرم
 امانزي ډېر گروم کوي چرت مې خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې
راته ډېرې دي سپېڅلي
متلونه پاڅه سوي
ترکړو دي راوتلي
د هر چا زړه ته لوېدلي
د افغان باتوره کوره
ناخبر د خپله زوره
مېړني دي سوه کمزوره
د شملې گل دي ورک سوي
پخوانۍ پخې خبرې
غم تغردئ غوړولي
زړه زما غليل غليل سو
پاچهي د ټپوسانو
دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وږی نس ښامار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امسا څه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پرې
د بې عقل تخت نر پرې
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندې رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتیو په کټ کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تیل ما تیل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پر دیان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بڼه تیاره سي
نژدې دوست راته لېوه سي
زما پر ورور خیال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاړي
پخوانی پخې خبري
لږ مڼه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سرو
د ولس نه دي څه زده کړه
ښه يې زده کړه بيا کوزده کړه
ته د باد پر نيلي سپور يې
نا خبر د کلي کور يې
نن د خپل خاوري پېغور يې
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده ښه ککړه
پخوانۍ پخې خبري
راته غم د پاسه غم دئ
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمۍ راته پيدا کړه
په دوستي کي د ښمنان سته
پر بغل دي غليمان سته
تېري سوي څپې پرېږده
ځانته نوي چارې کښېږده
د ازار نه زړه کي رېږده

زه په تمه ته بیغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خرڅېدله
ارامش د روح هیڅ ځای نه معلومېږي
هره ورځ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریځو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خو ضربې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راووتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلي سولي په زوره
حالت سم نه څرگندېږي
لوړي کرږي پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واریا نور درزهار سو
سوي چیغي تر غوږو سوي
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پري

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پوالونه
چي تر لاندې وه هلوونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتي ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پرلاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تړلې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
ځني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم ځوانان وه
نراو بنځي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته باده
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکمه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټروو نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بې واره شهید سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هېڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو یو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناوړین پر ټوله کلي
د افسوس دغونه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کړې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښیار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کېږي
که يو نه سو کلی کور به ويجاړېږي
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاریکه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځېږي
زموږ افغان اولس ته گوره
ورور به زار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چوکیو
د پیسو په وجه باندي اخته سوي پر بدیو
توره شپه وه تاریکه وه
ظاهري خبري ډېري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانۀ کي

خوند د ورور په زولانۀ کي

امانزيه خپل سړي سوه خلگ ډېر ښه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانۀ کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ويل زړه به مي څه بناد سي
لېر وژگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالي وي
پاک لباس نوي کالي وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که ارام وي لېر فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لېر څه معتقد وي
زړه دي سوځي پر وطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله څو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختریې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کي مدام وي
د اولس څرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چي خپل سرتري سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اورېږم
په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي
د ژوندون ښه وسیله یم
طبیعت لره تحفه یم
په شېبو شېبو مي گوري
انسانان راته محتاجه ښه پوهېږم
ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم
هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم
زه اورېږم زه اورېږم
ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته
محتاجانو ته خدمت دی په پوهېږم
پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي
شین خراغ د شني فضا راسره بل وي
هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غوړېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اورېږم زه اورېږم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبجان په ستر رحمت کي حسا بېږم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لنډومه
زه اورېږم زه اورېږم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اورېږم زه اورېږم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را ښکاره کړي
د زوال ما وسیله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژړومه
زه اورېږم زه اورېږم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې الیشېږم

زه ټولني ته تحفه یم

امانزي زړه ته توبنه یم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنه سسي
د وحشت طلسم مات بيرته سببا سسي
د تاريخ په سخت پړاو كي سرگردان يو
افغاني فکرونه بيا پريوه خوا سسي
لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
خط په زغرده د دښمن سره جلا سسي
د ملت واگي که ستا په لاس كي نه وي
غلبلي به دي او چته په هه خوا سسي
د پرديو د ياري نه پرهېزو وکړه
مستقبل كي به فکرونه په غوغا سسي
د بحران نه د نجات لاره پيدا کړه
عقل و اچوه په کار چي زړه شفا سسي
د ناسور زخم و جوړود كي خاله نيسي
يو وحدت دئ چي هغه لره دوا سسي
ناخرگنده اينده لري په مخ كي
عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
ستونزي كله حلېداي سسي بې زحمته
پيوسون كي به توبه ترسترگو بيا سسي
معاملې دي خطرناکي په وطن كي
سترگي خپل پرېټول ستره جفا سسي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دي عهد نه دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دي قول نه دي ایمان سته

ډېر مختوړی د دنیا یې دورنگي په تا اخیلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي سهم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته دده د څښتن نه
فکرو کړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پړسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

خلوریزی

د اور په تناره کي پښتني هيلي سووځېږي
 سرتريايه لولپه سوم لا مي لوړي کرېږي خېږي
 زه افغان يم خر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
 يوارمان لرم په ژوند کي چي وطن به ابادېږي

ټول پنځه کسه خوش حال دي بنگلوت ته
 خپل د ورور ويني زېښتي خوښ دي پيسو ته
 کړۍ شپه ډېر سرگردان وي په چرتو کي
 چي د غلا پلان تېري پردي تونښو ته

درته گورم چي وړانډې زما وطنه
 هره ورځ به زخمي کېږي زما وطنه
 د نفاق ميوې چي کور په کور خړه وي
 خداي خبر چي به رغېږي زما وطنه

څوک چي پوه نشي په زيان د خپل ټولي
 يا اگاه نشي په توان د خپل ټولني
 دروازي به ټکوي تل د پرديو
 نه به وينني ټول نقصان د خپل ټولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سوځوي کور د پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگنې ده ختموي زور د پښتون

د رحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بڼه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دي خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډه سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو مغان پریو ه ټکي
توان په توان باندي ماتېږي په هر څه کي
د دښمن په ژبه ځان که ښه سمبال کړي
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
د پردو نه زه رد دار سوزه یې وینم
د وروري لباس په تنه خنډې خبري
خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپې د اوبو راغلي
د پتنې کورت ته لمبې د اورو راغلي
یو د تیږو بل د اور سره په جنگ دي
د افغان پسر سر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادي رانه ستنې سوې
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوې

د خلاصون شمع خاموشه تاریکه سوه
خوار پښتونه یو ځل بیا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرمیراث سترگي پټې نيسي
خپل گرېوان ته نه ځیر کېږي کله کله

د خبرو لوړ ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کې ځان ښکاره کړه د غیاب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته یو تر بله
ویني زبېښي بې توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشین د بدو خلکو تواوان ویني
ابرو توی په سپېږو خاورو نقصان ویني
مشرانو موږ ته کړې هدايت دی
څوک چي مل وي د بد کارو زیان ویني

که مې غوټه د زړه گي خلاصه کړم چاته
معنی دا چي ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نیت یا بد کردار وي پکښې نغښتی
دواړه یو دي فکراو خیال تهرم سبا ته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاړي
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صد اکت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گلو باغ کړم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتنه د ماغ کړم
 خوندوري شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کړم

افغانان چي ټول کړېږي څې گناه ده
 ظالمان چي پر غوړېږي څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کېږي څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنویر د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعلیم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وینښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وین زلمیان دي هڅي کاندې چي تیارې په ورکېدو سي

فکرونه

زموږ د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
 څه چي زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
 خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
 پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
 که د عقل او منطق سي لار د فکر
 پروانه چي وزر سوو ځي په پوهېږي
 ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
 په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تر و نونه
 خبره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
 د سپين گل پاني رږېږي زما وطنه

بیبا به چیري مـا توم د هـوس تنـده
پـرو قـار دـي تـپـری کـپـری ز مـا و طـنـه

د هلمند خپـي مـو وړـخ پـه وړـخ بـيـد پـري
د ترنـک شـو نـډي سـپـري ر ا مـعـل و مـپـري
ار غـسـانـه غـېـر دـي تـشـه د ز مـريـا نـو
ار غـنـد ا بـه د شـمـلې غـمـی دـي لـو پـري

د خوښـی کـاسـه نـسـکـوره سـو ه پـه زړه کـي
د رنـډا پـه تـاريـکه پـه هـر خـه کـي
اخـتـرونـه او جـشـنـونه دـي نـسـتـه
خـه چـي کـپـري تـول د بـل پـه ا جـازـه کـي

خپـل د خـانـه بـي خـبر پـه نـام پـښـتون دئ
د پـردو پـه جـال کـي پـروت هـر گـام ز بـون دئ
د ر ا نـه خـوب کـښـي غـلـبـه د ه پـر ر ا غـلـي
لاره ورکـه هـر سـه هـار مـا بـنـام مـجـنـون دئ

بـنـکـلي پـغـلـي سـترگـي سـري پـه ژړ پـدو سـوي
ا فـغـانـي شـمـلې پـر سـر پـه خـپـدو سـوي
هـر خـه گـورم چـي د خـپـلـه لـاسـه کـپـري
پـښـتنـي هـيـلـي مـو بـيـا پـه کـپـدو سـوي

لوی خاوند ه ته د ټول جهان واکدار یی
 اختیار ستا دی چي مالک د لاله زاری یی
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کي
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یی

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو یجا را ییږي سو

خدا یه ته پردې وړانکارو غضب وکړې
 ښکلی قصر کنډواله څرې څرې سو

پره نارونه د هیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په ډالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چي عيني سي
 لوړ پیغام د آزادی دی نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربیتي

په خيالو کي د ځوانۍ زه ډوبېدلې
 د زړگي پر هوسو بڼه تالېدلې
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلې
 گاهي زړه بڼه وو غمجن په ژړېدلې

په خزان کي مړور د زړه هوس سي
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سي
 چيغې پورته تر اسمانه په جرس سي
 زما په اند چي بې له اوره سوځېدلې

چي مسکا په خوله کي وينم د جانان زه
 په خوښيو کي تالېږم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېمه په دې حال به نه ارزېدلې

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
 ډېر رمزون نه چي هيڅ نه په پوهېدلې

که مـي ژبه په بيان سـي د غمونـو
که د زړه قفس خـالي سـي د گرومونـو
هغه تـول راتـه بـلا سـي په خرمنـو
هـره ورځ پـه خپـل عـمل پـنـې پـمانېـدلم

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چي تاته گورم تر حد تېر پر ما گرانېږي
 ډېر زيرکۍ او هوښياره تر هر چا ته راتېرېږي
 عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالی له لوري
 ټوله ژوند دي سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
 حوادث د ژوند انسه کله خواږه وي تر شکرو
 يا هم داسي پېښي کېږي ډېر ترخه وي تر مزرو
 دغه ټوله چي پېښېږي د انسان په توان کي نه ده
 خپل قسمت به در سرېږي که دي خوښه که دي نه ده
 ډېر خوشحاله په ژوندون کي دروښان ټوله حالات وه
 هره ورځ وي نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات وه
 يوه توره يښمه راغله نابېره په ژوندون کي
 خوښۍ ټول په کوچيدو سوې د غمو په پيوستون کي
 دا منم چي تقدير هر څه رسوي په خپله خوښه
 ټول خارج د چادوسه نه دي توان وي نه دي هڅه
 دغه يو مطلب قبول کړه پېښي ټوله تقديري وي
 گناهگار پکښي کي نسته د ازله تحريري وي
 که دروند باروي د غمونو هسي ځان ځني سږيا کړه
 زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
 دا وصيت د ډېر پخوانه موږ ته کړي مشرانو
 پرېږده پرېږده تېر غمون نه داسي کړي عالمانو

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
 څه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
 عمر د پردې په نصیب سه د تعلیم لاره کړه خپله
 ځان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
 د نښه علم سې خاوند نښه ادب دي په نصیب سه
 امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
 سیاحت و مراکو و کوی پی په چکر وروم
 بنایسته کلی بنیارونه په ساحل کی
 بنه می زړه ته نه لوبدل په خبر وروم
 ټول بنیارونه حصار سوی په قلعه کی
 شاوخوا جگ دېوالونه په نظ وروم
 د بنیمنانو تل حملی پیردوی کولې
 زه د دې خاوري تاریخ نه څه خبر وروم
 په ساتنه کی د خپل اولس یو لاس وه
 هر سړی ویل چي زه د وطن سپروم
 د وطن دفاع ضرور ده هر اولس ته
 امانزی چي په ټول ژوند امان په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

ښه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدارد وضاحت وي
 زاهدان که په تقوى باندي مصروف دي
 ياسمبال په لوړ شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دى خادم د تلاوت وي
 د چاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخاب د شرافت وي
 د چا پاک زړه گي د صبر وي الله ته

يايي ښه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللى خپل ضميرد کفايت وي
 چاچي وينی تل زېښتلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي قول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 ښه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مستقبل ته څه پوه کار دي امانزيه په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړ ډخپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلا هوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی څپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلي ځلي د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وينې سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يو انځور د يوال مۍ وليجان وو
 خداى شاهد دى چې بيخي راباندې گران وو
 بڼه صفات يې درلودله په ياري کي
 بڼه غښتلى په غيرت کي نامي ځوان وو
 په قصاب باندې مشهور وو کندهار کي
 هم د برو دروازه کښي يې دکان وو
 پر هېزگار خلگ يې ډېر بڼه خوښېدله
 مړچ اغا ته به ورتلى څومره يې توان وو
 لږ ځنډ او مسخرې به يې کولې
 بڼه يې نيت بيخي په زړه کي مهربان وو
 ډېر غښتلى دلاوره په خپل وخت کي
 خرابات يې خوښېدې بڼه يې گومان وو
 د مارانو په نيولو به خوشحال سو
 هره ورځ به په لنډۍ پسې روان وو
 يوه ورځ يې ظالمۍ لنډۍ وځوړ
 خپل تر کوره چي راتلى حال يې پرېشان وو
 ډېر ناځوان مړگى بې وخته پر مېلمه سو
 روح دې بڼه د وي امانزيه بڼه انسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدايه ته مو مددگار سې
لوی ناوړين پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا د رحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
د همت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعا درته زاري کړو روح یې بناد کړې د دوی ګردو

د زړه صبر دي خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دي غم شریک یم د نور غم سې په امانه

۲۱ اگست ۲۰۱۱

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان ته ول ویر کړي ډوبېږي
 پیر خپل ول ویر مړي زړه رپېږي
 ته ول زنگ او ات غم کړي غمېږي
 افغانان ول ویر کړي کړېږي
 خالق ته فضل پرو کړي څه پېښېږي

د یکشنبې ورځې سهار وو
 د حوت د میاشتنۍ نوبه سهار وو
 په کلي کور کي پسر سهار وو
 تود په مرگونو کي بازار وو
 شپاړس نفره د شهید کور ته ستنېږي

په خبرتو له کندهار سو
 د هرات افغانان پر زړه پرهار سو
 د شهیدانو جوړنات سوار سو
 ارمغانان راتنه تیار سو
 د مؤمنانو شهادت مړي نه هېرېږي

امریکایان ورځې هر کور ته
 په نیمه شپه کي دوی لور ته
 د سړو مرمیو شورشو ماشو ته

د خپل بډا دار پخواني پورته
د شرمونښانو د بډا ته ودرېږي

لابېله تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر د منافقېت وي
د ښو ځوانانو بډا رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
که دا نفاق وي نور سرونه بډا خپري

فکر کوئ پر ظالمانو
سوه زهرجنه تر مرارانو
بې عقل دي تر لېونیانو
په مرگ نشته تر شرابیانو
زه امنزی فکر کوم دوی بډا تنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
 د ولس په درد اخته زه شپه بيگه يام
 د بابا توره زړه سوه نه خلبړي
 د شملې غمې لوېدلې که به لوبړي
 د نیکونو نام نښان سپره په دوړو
 بېچاره ولس وزگار نه سوله شو
 ته د فيل په غوړ بیده يې د زړه سره
 سې په غبرگو سترگوړوند ماته ککړه
 د وطن هیلې نامرادي ورتنه ګوره
 امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سیلا بونه

اوبنکي به قطري جوړ سيلا بونه سي
زموږ به نيمه خوا ټول ارمانونه سي

غواړي د بنمنان منگولي بنځي کړي
چور به ذخيرې ټولنه کانونه سي

کور په کور به شين وي د نفاق مرض
زړو کي به زخموننه پرهاروننه سي

بيا به پسرلي کي گلان مړاوي وي
هر ځای به ترينگل کي اوازونه سي

نه به وي راستي او صداقت منځ کي
ورک به وطنپال سم تاريخونه سي

د افغان باتوره خاوره که ستم کي سوه
لوټ به دي جگ غرونه او باغونه سي

شپې به تر سره هاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سي

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلۍ سمندر کي
 داسي برېښي اور بل سوی په چمبر کي
 د شغلو ځلا لسه ورايه معلومېږي
 سړي لمبې چارپيره سوي په اختر کي
 سحرگاه سوه سپېدې لړ پر چاودېدو وه
 پورته کېږي اذانونه په ممبر کي
 تماشا وه د بنایست دېر بې نظيره
 شاوخوا سولې کوترې په غمبر کي
 بلبلان چي ریز شروغ کړي امانزيه
 شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کي

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنگاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچو سره بيده وه
پتيرغل د نيمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارولس ته د مرميو مکافات دئ

بهرمندان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخواړو روايات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهيدان سول
تاسي خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهيدان شپږ نور زخمي وه
د وحشي امريکايي اردو عادات دئ

تيل پاشلي اور بل سوي وو پر مړو
امانزيه دغه بل رنگ د تاريخو جنايات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مړاوي کېږي
 بڼه پوهېږم چې کړار کړار رږېږي
 ژوند چینه کي مې رنې شغلې لیدلې
 هغه ټولي ورځ په ورځ رانه ورکېږي
 د بڼا یست گلان خزان ته منتظر دي
 د نصیب سره یوځای به روانېږي
 که د تبې غاږګۍ سوه در په غاړه
 خدای خبر چې هلته څه به راپېښېږي
 خو چې عقل دي رسېږي کار ترې اخله
 امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېږي

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا نه ورکـــه خپلـــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانه د پردیو پوه چوپړ کـــي
 وخت عبث در نه تېر سوی په روغبړ کـــي
 دروازې چي ټکـــو وې د نـــــــورو خلگـــــــو
 خورې به ته واري پر سرد غټو گرگـــــــو
 شاوخوا مـــي اورېدل چي ته رهبريـــــــي
 اوس خرگنده سوه چي ته چیرته نوکریـــــــي
 چي په لومـــه د پردیو کـــي اسیر ســـوې
 ځان دې بایلـــه په ټولنـــه کـــي فقیر ســـوې
 سردی کښته کـــړه گرېوان کـــي څه دې کـــړي
 عام وژنه کـــي دې خویندې کونډې کـــړي
 چي خوشحال یې په عمــــل د مغرضینو
 په ازار به ســـي ککـــړد معیوبینو
 نه دې دین نه دې دنیا سوه خوارکیـــــــه
 ستا نه هر څه ټول خطا سوه لېونیـــــــه
 یوه ورځ به په غضب د خدای اختـــه ســـي
 درنه ورک به نوم نښان او بـــي پرده ســـي
 امانزیـــــــه داســـي خلگ د زړه ســـوې دې
 څو ژوندی دې په چوپړ کـــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنځو خوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او يو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستميانو په چمبر کي
 غوره سوي ول په زور د خارجيانو
 خوشحالي جيون نه په ډگر په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کاهه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصري وي
 د هر چا به زوروري قوماندي وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغاني طالبان ټول به عفو و کړي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلک په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کي
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېر غانه
 څو ګړي په وږي تېري انتظار سار سوو
 ننا بېر د مورو غره سار سوو
 په لس هاوو مو تران پرله پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او که ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوبېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبو د درېدو نه وو د تنه
 پاته نه وه د ژوندون هیڅ نوره تمه
 دروازې تر لږ کپېدلې په زور کي
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کي
 څوک لنګی او څوک سدری اخلې بی شان
 ساعته او کالي اخلې بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېر غان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چي پر لاري ګولایانې وې مار پیچه
 طالبان ټول کانتینر کي سوه سر ګیچه
 په یخني کي د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی اوبو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د ګرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملنډي
 جاره ورکه خولې په یو بل لګیدلې
 خپلي خولې به مو په وینو لنډولې

یو د بل به مو خو لې سره خټلې
 بیا هم ډېرود مرگي سلگي وهلې
 نیمه لار لاد سفر ننه وه تکمیل نه
 بنو ځوانانو بیا د مرگ پول نه لیدل نه
 په زرو ځوانان شهید سول کانتینر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاریکه وه چي موږ راغلو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتینر تخلیه کېږي
 بلډوزر باندي تر خاورو لاندي کېږي
 په یو چا کي چي نفس لاهم ژوندي وي
 بي دريغ ده د گولي باندي شپړي وي
 یوه کنده چي شپړه مته کېږي
 د لیلې د نبت کي ځوانان هلته بنځېږي
 عجایبه قتلگاه سوه په نړۍ کي
 دغه کاروسو کاملاً بي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپړ سوه روان بیا مخ پر غره سوه
 یو څو ورځي چي په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبور کېږي ته راس تنېږي
 د دوسو ستم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې یو قلاته ورايله کړه
 دوی چي ډېر سترې ستومانه وه بیدېږي
 خویو یو یو ډېر د مرگ وخوا ته بیول کېږي
 پوه سول ټول چي وژل کېږي بي پرسانه

ځکه رغد بغاوت پورته به بې توانه
 دوی په دله حمله وکړه پر عسکرو
 په لاس ورغلې و سله د څو نفرو
 پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدلې
 څو یو یو بې په نوبت کي مړه کېدلې
 شهیدان سوه تر څو پاتې یو بشرو
 قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشرو
 امریکا باعث د تېرول وحشي مرگوه
 دېر فلمونه ډک د وینو په رنگوه
 اوس چې سوي هيڅ بیان نه کوي چاته
 په پوهېږي امانزی هموري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا خه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل خای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقرنه بخیلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسې خلگ افتخاروي د ټولني
 امانزيه په رشتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړې
 جوړي لوی کنډي کپړي ژوندون گران دئ
 نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
 داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دئ
 که يو شمير لگېدلې ستا و منځ ته
 پام کوو چي د وطنه بېلتون گران دئ
 که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
 د جفا په غم ککړ پيوستون گران دئ
 د پردې تر شا چي جوړي معاملې سې
 امانزيه په سياست کي پټ شون گران دئ

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
نېکلې هوا نېکلې نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساره ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفیس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بڼایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زما د شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه وکړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړم
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئی خوند ترې اخله امانزیه یاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوته ځمه

په ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناست وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولکـ وراوتلـي
 ترغـي پرغـي وچ شـونـدان وينـه بهـېږي
 وږي تـږي څنـگ و هـلـي يو پـسـخـي تـه
 د بـنـي رنـگ ئـي الـو و تـي پـيـکـه کـېږي
 نفـس کـاري سـاه شـري بـي لـه و قـفـي نـه
 سـر ئـي رـېږدي پـر لـکـه تـکـيـه کـېږي
 ورنـژدې سـوم چـي پوښـتنـه ورنـه وکـم
 بـي اخـتـيـاره ئـي سـلـگـي پـه زورـه کـېږي

بيگـاه تلـلـي و مـيـلـمـه د اـشـنـا کـور تـه
 اوس مـي خـپـل کـلـي کوڅـه نـه څرگندېږي
 داسـي و اـيـي بـمـباري و هـ د چور لـکـو
 زلزلـه جـوړه هـر څـه پـکـنـي و رانـېږي
 نـراو بـنـځي ماشـومـان تـر خـاورو لاندې
 لار مـي ورکـه پـه چـاره څـوک نـه پـوهـېږي
 امانـزى هـک پـک حـيـران و مـور تـه تلـلـي
 خدايـه تـه رحـم کـوي نـور څـه پېښـېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې ننډارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یېم منظر و ته
 رودخانه کې غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپوږمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منځ کې
 د کبانو ډلې راغلې ګرځېدو ته
 شنې اوبه بیخي شفافې اوروڼې وې
 معلومېږي کاني شگې اخیستو ته
 نابیره د نهنگ حملې پر راغلې
 تاش په تاش هر څه ویجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زور واکان څومره ظالم دي
 رڼا ولاړه توري لوشي بڼې وږېدو ته
 د جابر ناوړین همدا سې زمونږ پر خلکو
 امیدونه مخ په وړاندې ماتېدو ته
 د صیاد غشی به کلکه را پیداسي
 چې نهنگ را برابر کړي ږنډېدو ته
 امانزیه د مظلوم چیغې دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اوږېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکړ کوي چي معتبر دئ
 د افغان ولس لسه قهره نښه خبر دئ
 پټه پټه غمازي او جاسوسي کړي
 خيال کوي چي پټ دده دغه هنر دئ
 خو لغره بې سواده پور راتړول دي
 د هغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دئ
 ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
 داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
 په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
 امانزيه د غلو خپل خانت ه دفتري دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهه ان دفساد گرو سرلښکر ســي
 عام وگړي به تر نورو لا بد تر ســي
 مکتبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
 قانوني به گناه گاره یو په زر ســي
 چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
 سل په سل کي شرمنده مات ئې ورســي
 که پر هېز ســي بې عمله په تقوا کي
 خدای و هلي به رسوا مات پر کمر ســي
 څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسیله کړي
 امانزیه مخ ئې تور ورک ئې ثمر ســي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پیمان

ز مـا د ر مـز او نـيـا ز مـلـگـر ی چـي پـيـمـا ن سـو
 د سـيـا سـت نـا و لـی مـخ کـي ر ا عـيـا ن سـو
 د پـر صـا د قـه بـي مـطـلـب ه انـد یـو ال و و
 د غـيـر تـه و پـو ر ه پـو ر ز پـه مـي گـر ا ن سـو
 ز لـز لـي د صـا د ا قـت لـمـن کـپـه خـيـر ي
 د سـيـد مـي ر سـر ه هـر لـو ر ي بـد گـمـا ن سـو
 د نـا مـر د ه ا شـنـا یـا ن و یـا ر ي مـکـر ه
 مـو ر و یـلـه پـه مـا حـول کـي ز یـا ن سـو
 خـو ک چـي نـه لـر ي پـنـت و او پـنـت و ژ بـه
 پـلـه بـي ن غـو نـد ي د و ر نـگـه ئـي بـي ا ن سـو
 مـو ر چـي د و ا ر ه سـر پـه لـا س بـه گـر خـبـد ل و
 نـا بـلـد ه ا شـنـا یـي تـه ز پـه پـر پـشـا ن سـو
 پـه خـبـر و نـه شـل کـپـي ا مـا ن ز یـه
 د غـه کـا ر پـه خـو خـو خـلـه ا مـتـحـا ن سـو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خداييه ممنون ستا په مرحمت يـم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يـم
 د ژوندون همتا مـي ډېره مليکه ده
 رب دي ورکړي بڼه صحت په دغه نيت يـم
 فريـد جان مـي مشـر زوی د لاس لکـړه
 د روښان څخه خوشـحاله په وضعيت يـم
 ننګيـالی بېـخي ارام په خـوۍ خواص دئ
 زه ئې خوښ په پټه خوله او په عادت يـم
 ناصر جان د زړه لـه بېـخه مهربان دئ
 مفتـخر ئې په عمل او بڼه خـصـلت يـم

د زړه سر مـي ټولـه ژوند لـور زرغونـه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يـم
 هـما جانـه نـا زولې ده په ژوند کـي
 لـه هـغه څخه راضي په حقيقت يـم
 هـره مـرور مـي تر اولاد په کمه نه ده
 مننـدوی د شـگوفې په بڼه رغبت يـم
 د زهرا په بڼه ژوندون کـي هر څه وينم
 لوړ حساب هم زه د مينـي په همت يـم
 د لېمـي برکت ډېر دئ زمـو ډېره کور کـي
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يـم

د پنځو وارو لمسیا نو اوږد ژوند غواړم
 نور صباح ته د زړگي په محبت یم
 سهارو په خوږه ژبه راته گرانه
 امیدو اړه د میوند په شفقت یم
 مینه ناکه مروا جان نه ده تر ټولو
 مطمئن د عايشي په ذکر او تيم
 پاکه ربه ته يې هر ځای ساتندوی سې
 امانزی ئې خوښ په ډېر بڼه تربيت یم

ناروي ۱۵ اپرېل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان ســي
 لابه خاخي خو ازاد افغانا نستان ســي
 په ناچله تړونونو نه خطا کپړم
 ترخو نيت دي بشري کار د انسان ســي
 ستا چي ذهــن جــوړوي شــالما رونه
 په کړو هيلو کاږه بهه دي ارمان ســي
 که غبي ياست رنگ مو ورک کړئ ستمگرو
 پرېږده خپله افغانان خان ته درمان ســي
 که ته روند يې په مغزو د بوش بچيه
 د غيرت چيغې بهه ستا مخ ته توپان ســي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښېماني کي پورته ژر به يې فغان ســي
 ستا چي طمع د شغلو په ځلېدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان ســي
 قهرجنې سړې مرمۍ چي په شاگرځې
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران ســي

ناروي ۰۱ سېتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مـي را بر سـپـره کـپـه قـلمـه
 چي خالي سي صند وچه لږ څه له غمه
 پلنډي ډېري کوټه سوي په کوگل کي
 رانه وايي ځله چي زماده ډېره تمه
 د رنځور وطن پيغام پر نوښته کپه
 چي افغان ولس بيمار دئ له ستمه
 که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
 داسي ډلي خاماخوا زه شرمومه
 د ستړيا احساس دي ليري کپه له فکـره
 امانزي چي څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
 تلل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
 خوشبختي ئې په لمن کي غوړېدلې
 بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
 چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
 خامخائي پنبه بڼوئېږي خپله شاه ته
 بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
 فکرو کړه چي خوښۍ نسته سبباته
 که نصيب دي تاريخک ژوند سو خوار کيسه
 کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
 لسه پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
 د ژوندون تمرې ډيري سته رڼا ته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فيضي سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
 ناست پر جگي غونډۍ باندي منظرې ته په دقت وم
 د اسمان پر مخ سور ژړننگي مخلوط ښکاري
 ښايست لوړ د تصوره تعجب په واقعيت وم
 سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
 سري لمبي د اوبوز په کي خيال زما په حقيقت وم
 داسي برېښېدله سور توپان راغلي بحر منځ کي
 په پره ښکلي ننډاره وه زه خیر سوي په هيبت وم
 موږ منله رښتيني ښکلا په توان د لوی خاوند وي
 د بشريتوس وي تېره امانزي په پرپه حيرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره ستم پرېرېده تمدن تر فشار لاندې
 لږ په فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
 ماغزه ولي بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
 څه انصاف هم ضروري دئ سم بد لون تر فشار لاندې
 زوروره زور دي پرېرېده څه توبنه به ستا نصيب سي
 په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
 بې غوري د خپله لاسه چوپړه پرېرېدې د پردیو
 تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
 خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
 سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـئ
 د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـئ
 هـره ورځ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورته
 ظلم پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـئ
 د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
 طمع لـږده تشـويش ډـېر پـه جگړـو دـئ
 کارپوهان صـرف پـه خـبرو بـڼه پـوهېږي
 د عمل فـکر کمـزور پـه لږېـدو دـئ
 نـام نـښـان د هـر مجـرم دـئ لادرکـه
 امانـزيه پـلان جـوړ پـه توطئـو دـئ

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې ديولر ټوښې لپاره
 قناعت درسره نه وو دننا حق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چور او غلا چي خلگ کاندي هيڅ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسې اخيرت نه بيسره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعيت ته غاړه کښېږده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرېږده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسې
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسې سبابا هسې

ناروي - ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پوږپو باغچه کي
 د حکمت پټه انگېزه کي

بلبلان پـــــــه چوپهار ســـــــوه
 ســـــحرگاه ټولـــــه بیهـــــدار ســـــوه
 تـــــورتم ځـــــي پـــــه تلو ســـــه کـــــي

د نـــــرگس زړه ګـــــی او بـــــېرې
 چـــــي شـــــمال کمـــــکـــــی چلېـــــرې
 ویهـــــنم در پـــــه دردا نـــــه کـــــي

تېســـــم را معلـــــومېرې
 ډکـــــه خولـــــه د خنـــــدا کېـــــرې
 شـــــین ســـــهار پـــــه ازانګـــــه کـــــي

د حکمـــــت شـــــباب تـــــه ګـــــوره
 ســـــوپـــــیدا لـــــه کومـــــه لـــــوري
 د ګلـــــونـــــو پـــــه کاســـــه کـــــي

د لمـــــرو وړانګـــــي بڼـــــه ځلېـــــرې
 زړو نـــــه ټـــــول پـــــه هو ســـــېرې
 عنـــــد لیب پـــــه ترانـــــه کـــــي

د غـــــه څـــــومره ســـــتر قـــــوت دئ
 تمثیـــــل ټولـــــه د قـــــدرت دئ
 د اســـــحق پـــــه عقیـــــده کـــــي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریم
 فکړې وېد شاعرانو په هنریم
 امېلوننه جوړوي د سرو گلانو
 د دوی منځ کې زه بېشکه بختوړیم
 گاهي بېکلي باغچه کې کړم راته جوړه
 افتخار مې د ټولني په لښکریم
 کله گران وطن زخمی را مجسم سې
 یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریم
 ازادي د گران وطن ته هوسېږم
 امانزی داسې شپو ته منتظریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې مخ ته نه لري غموننه
 پيدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
 په رشيتيا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تېرې تېرې د جېهان کېرې
دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کېرې
خلگ څه کېرې په انصاف گوري کارونه

حقیقت ویل تر څه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوښیو شاتنه بحر
پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
همېشه به زړه لري قوی دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
پوهان وایي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به ویني خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېرې
پر هېزگاره په عمل کې ته بنورېرې
څه چې کېرې لږ څه د خدایه وېرېرې
پنېمانۍ ته امانزیه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپتمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېش رښتونه په نړۍ کي
 د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
 مقصودونه جهاني سول د ناپوت تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرګونه په نړۍ کي
 نام نهاده شعارونه ساختګي دیموکراسي ده
 څه چي نغښتي په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
 په قوت چي احساسېږي نفاق لویه وسیله ده
 جګړه جوړه کور تر کوره پټ رازونه په نړۍ کي
 علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري دېږي
 ورته ګوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراوبر برېښنايي کتابتون

قدرمنو لوستونکو !

تاسو کولای سئ د لراوبر ویبپاڼي په برېښنايي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .
د لراوبر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library